

Domoljub

v Ljubljani, 19. aprila 1939

Leto 52 • Štev. 16

Vztrajnost v viharjih

Pregled v preteklost in bodočnost

Kadar pridejo silni viharji, da jemlje brzina vetra človeku sapo in s težavo prestavlja nogo, tedaj bi kdo mislil, da bo vse odneslo in da ni mogoče vzdržati. Kmalu mine vihar, življenje pa gre spet svojo pot naprej. Z drevoja odpade ob takem viharju nekaj listja in nekaj gnilih ali suhih vej, gozdovi in vrtovi pa ostanejo. Stoletja in stoletja kljubuje hrast takim vetrovom, da ga le še bolj utrdijo. Njegov vrh viharji sicer majejo, toda njegova moč je njegovo deblo, ki ga ne ukloni noben vihar.

Podobno vztraja kmet na svoji zemlji. Pridejo nevihte, uime, nesreča za nesrečo, toda kmet vzdrži na svoji zemlji. Stoletja in stoletja obdelava iste njive in kosi iste travnike. Ko se ves svet okrog izpreminja, kmet ostane gospodar na isti svoji grudi. To svojo zemljo ljubi, varuje in brani. Naš slovenski narod je kmečki narod. Zato je tudi obdržal svojo zemljo. Trinajst sto let biva na tej svoji zemlji in vztraja ter vzdrži proti vsem viharjem. Kaj vse je šlo preko našega kmečkega naroda! Navali Avarov in kasneje Nemcev so življali, narod je ostal. Turški pohodi z ognjem in mečem so se podili čez našo slovensko zemljo, narod je vzdržal. Dolga in črna je bila vladna nemških graščakov, toda minila je, naš slovenski kmečki narod je ostal. Turki so izgubili svojo ogromno moč in so skoraj izginili iz Evrope, nemške graščine so v razvalinah, o grofih in valptih nam govori samo pesem in povest. Naš kmečki narod je vse to preživel in ostal gospodar na svoji zemlji. Njegovo jedro je bilo zdravo, zato je šel vsak vihar mimo kot ob močnem karstu.

To se nam zdi, da je treba poklicati v spomin prav v sedanjih časih vsem tistim, ki trepetejo pred viharji, ki se obetajo po Evropi. Strahotna nesreča je vsaka vojna, toda vendarle je samo vihar, ki močno pretrese, ki pa spet mine. Če pride nad Evropo vihar nove evropske ali svetovne vojne, bo sicer močno stresal in napravil velikansko škodo, toda minil bo. Naš narod bo ob vseh viharjih ostal kakor je ostal v viharjih preteklih stoletij. Z mirnim pogumom glejmo bodočnosti v obraz. Vsaka strahopetnost in vsako obupavanje je samo znamenje nezdravega življenja. V kolikor smo preveč nemirni in nervozni, le dokazujemo, da smo se preveč oddaljili od naravnega kmečkega življenja, ki ljubi svojo zemljo in svojo domovino ter ve, da v življenju prav tako minejo viharji kot v znanosti naravi.

Kaj bo v zunanji politiki?

Nemir, ki se je pred desetimi dnevi polastil vse Evrope zaradi zasedbe Albanije, se je nekoliko polegel. Kaj more prinesiti bodočnost, ne ve nihče. Vse, kar kdo govori, je samo prazno prerokovanje. Gotovo je le, da se vsakdo vojne boji. Ta strah pred posledicami vojne drži nazaj vse velesile, da ne začno z medsebojnim obračunavanjem. Morda ta medsebojen strah povzroči, da bo mednarodna napetost vendarle odnehala. Za našo državo lahko rečemo, da je ostala med vsemi najbolj mirna. Ne nagiblujemo se ne na eno, ne na drugo stran. Če hočejo veliki narodi začeti obračunavati z Nemci ali Italijani, naj sami prvi udarijo in sami nosijo posledico. Mi hočemo mir in bomo zagrabili za orožje le, če bomo prisiljeni braniti svojo zemljo. Tedaj pa bomo v polni meri storili svojo dolžnost.

V notranji politiki vedno več upanja na sporazum

Mirni ostajamo toliko lažje, ker je vedno večje upanje, da se bo naša država na znotraj okrepila in da je nihče ne bo upal napadati. Ta notranja okrepitev prihaja predvsem iz sporazuma, ki se sklepa med Srbi in Hrvati. Ministrski predsednik Cvetkovič se je v soboto zopet razgovarjal s hrvaškim voditeljem dr. Mačkom. Vse je prepričano, da pride kmalu do take preureditve naše države, da bodo z njo vsi zadovoljni.

Nova ureditev države in Slovenci

Kadar govorimo o sporazumu med Srbi in Hrvati, govorimo o popolni preobnovi notranje politike v naši državi. Stara politika jugoslovanskega nacionalizma, ki ni hotela poznati treh bratskih narodov Srbov, Hrvatov in Slovencev, je premagana. Prehajamo v dobo, ko bodo res v sporazumu vsi trije urejevali to državo in bo vsak na svojih tleh sam svoj gospodar. Če govorimo tedaj o sporazumu med Srbi in Hrvati, se samo po sebi razume, da ta sporazum velja tudi za nas Slovence. Gremo tedaj novi dobi naproti. Vztrajali smo 20 let v tej državi v boju za sporazumno ureditev Jugoslavije. Ta naša misel danes prihaja do polnega izraza, to misel danes priznavajo vsi kot pravdo. Zato gledamo tudi v notranji politiki s pogumom v bodočnost.

Ne smemo pa pozabiti tudi na to, da se vedno mnogi dobe, ki bi radi ta sporazum

preprečili. Boje se, da bi ta sporazum odnesel vse tiste politike za vedno v pozabljeno, ki so delali proti Slovincem in Hrvatim. Ti danes hujskajo Srbe, češ da bodo preveč izgubili, če se sporazumejo s Hrvati. Prav isti ljudje pa se tudi hodijo pritoževati k dr. Mačku, češ da so ga volili 11. decembra in da jim mora zdaj pomagati na konja. Tudi naši slovenski ostanki stare liberalne dobe mislijo, da je še vedno majhno upanje, da jih bo dr. Maček reševal pred popolnim pogibom. Toda ponovno moramo povedati, da je popolnoma prazno vsako upanje, da bi mogli znova obrniti našo notranjo politiko v staro smer in da bi kak megljen jugoslovanski nacionalizem mogel preprečiti tako preureditev države, da bodo vsi trije narodi zadovoljni. Prav tako je gotovo, da nima dr. Maček nobene koristi od tega, če bi kakorkoli pomagal kakim jugoslovanskim nacionalistom na Slovenskem.

Kdor ve, koliko je trpela država zaradi notranje neurejenosti, ta bo razumel, kako grdo delo opravljajo tisti, ki hočejo preprečiti sporazum ali ga otežkati. Še grše je to opravilo, če se poslužujejo zmerjanja in obrekovanja. Spravili so se zadnje čase spet na našega voditelja dr. Korošca. Vsak njegov korak oprezujejo in v slabe obračajo. V Srbiji govore, da je proti Srbom, na Hrvaškem, da je sovražnik Hrvatov, na Slovenskem pa ob vsaki priliki in nepriliki vpijejo, da Slovenci prodaja. Toda tudi ta hudobija bo šla mimo kot vsak drug vihar. Naša zamisel o ureditvi države zmaguje in mi gledamo s pogumom v boljše bodočnost. Naj pride kakršenkoli vihar, mi bomo držali skupaj in vzdržali, dočetr vihar ne mine. Naša slovenska zavest in naš pogum raste in se morata dvigati še bolj.

Prvo zasedanje slovenskega delavskega parlamenta

V soboto 15. aprila je bilo prvo zasedanje nedavno imenovane skupščine Delavskega zbora v Ljubljani. Izvolili so razne odseke, Upravni odbor ima Kozamernika V. za predsednika. Skupščina je sprejela tudi popravljeni proračun. Med drugim so zvišali podpore za brezposelne od 110 na 150 tisoč dinarjev. Za tajnika je bil izvoljen Hafner And., diplomiran pravnik. Stavljениh je bilo mnogih za delavski stan koristnih predlogov.

Na zasedanju je prišel burno pozdravljen tudi minister dr. Krek, ki je povedal sledečo krepko stavko:

(Nadaljevanje na prihodnji strani spodaj)

Celje se pripravlja na kmečki tabor!

Vedno bolj se približuje 30. april, praznik Varstva sv. Jožefa, ko bo starodavno in staroslažno mesto Celje sprejelo in pozdravilo množice kmečkega ljudstva, ki bodo iz vse Slovenije prihitele v Celje na kmečki tabor in na

proslavo devetdesetletnice osvoboditve kmečkega stanu

Mesto Celje ter vsa bližnja in daljna okolica se na ta slavnostni dan živahno in velikopotezno pripravlja. Sestavil se je poseben pripravljalni odbor, ki ob sodelovanju mestne občine ter mnogih celjskih ustanov in organizacij vodi priprave za kmečki tabor in proslavo osvoboditve, ki jo prireja Kmečka zveza skupno z Zvezo absolutovov kmetijskih šol.

Ta pripravljalni odbor vodi delo za okrasitev mesta, za zgraditev pozorišča na prostem pri cerkvi sv. Jožefa na Hribu, kjer se bo igrala »Povest slovenskega kmeta«, posebno mnogo dela pa je s pripravami za slavnostni kmečki spreved skozi Celje.

Kmečki spreved v proslavo devetdesetletnice kmečke osvoboditve, ki bo na dan kmečkega tabora dne 30. aprila v Celju, bo po poročilih, ki prihajajo z dežele, zavzel veličasten obseg.

Kmečko ljudstvo iz bližnje in daljne celjske okolice se bo pripeljalo na tabor in k sprevodu predvsem

s kolesi in na okrašenih vozovih, fantje deloma tudi na konjih

Noben kmečki kolesar, nobena kmečka vprega naj ne ostane doma! Pripeljite se vsi v Celje, da se bo videlo, kakšen spreved zmoremo tudi kmetje napraviti!

Vsi kmečki ljudje, ki imajo narodne noše,

naj pridejo v narodnih nošah,

drugi pa bodo v sprevodu nastopili v kmečki noši: dekleta iz posameznih vasi in

župnij naj se po možnosti enotno oblečejo, vsi fantje in moške pa naj za ta dan oblečejo belo srnjico z zeleno kravato, katero lahko kupijo pri domači Krajevni kmečki zvezi za 12 din, dobile pa se bodo tudi na dan tabora pred pričetkom spreveda na vseh zbirališčih.

Udeleženci iz vsake župnije naj vzamejo s seboj tudi lastno kmečko godbo, bodisi na pihala, bodisi harmonikarje itd. Naša proslava osvoboditve kmečkega stanu, ki jo bo izražal kmečki spreved, mora biti izraz veselja, zato mora biti med sprevedom čim največ petja in godbe! Pojte in igrajte

samo narodne slovenske pesmi in kmečko himno!

Zbirališča za udeležence spreveda:

Za kolesarje, ki bodo v sprevodu tvorili posebno skupino, bo zbirališče v drevoredu pri Glaziji.

Za vozove in jezdece bo zbirališče v bližnji gimnazije, kjer bo zanje dovolj prostora.

Za vse ostale udeležence spreveda bo zbirališče pri Glaziji, kjer bodo dajali navodila za ureditev skupin reditelji.

Prosimo vse voznike vozov, koles in avtobusov, kakor tudi vse ostale udeležence, ki bodo prišli peš ali z vlaki na tabor, naj ubogajo reditelje, posebno pa prosimo vse, ki se nameravajo udeležiti spreveda, naj bodo vsaj do pol devetih dopoldne na določenem zbirališču! Spreved se prične že ob devetih!

Za avtobuse, ki bodo pripeljali na tabor udeležence iz oddaljenejših krajev, je pripravljen prostor za shrambo na prostoru za starim okrožnim sodiščem. Avtobusi naj bi bili vsi v Celju že ob osmih zjutraj, ako bodo pripeljali udeležence za spreved!

Z vlaki se pripeljite pravočasno! Vsi vlaki bodo dovolj ojačeni! Kdor pride v Celje že v soboto, se bo lahko udeležil prve predstave igre »Slovenskega kmeta poveste, ki bo v soboto ob osmih zvečer

ste prišli do vašega zastopstva vi, kakor pa oni pri strašnih prvih volitvah v DZ. Od tega trenutka je važno, kako boste mogli uspešno in koristno voditi to ustanovo in zastopati ves delavski stan. V težkih časih za vse prevzemate svoje delo. Silna odgovornost je na naših ramah in tudi na vaših. Tako je vse zapleteno in prepleteno, da je skoraj nemogoče, poiskati in povedati točno misel vodnico za vaš posel. Morem reči to, da smo za vzdrževanje pravičnega socialnega stališča in zato imate polno našo in mojo podporo. Storili bomo vse, kar bomo vsi mogli. Naša dolžnost je, da izgorevamo brez premisleka in brez pridržka za našo stvar. Za to pa bo treba tudi modrosti, bistrosti in tudi sreče. Če združimo vse, kar imamo in moremo, bomo dali vse, kar je mogoče in ob taki misli moramo pričakovati, da nas bo spremljala tudi sreča.

v Mestnem gledališču, ali pa bo lahko noč prebil pri sv. Jožefu, kjer bo tudi dovolj prilike za spoved.

V nedeljo zjutraj naj se vsi udeleženci tabora pripeljejo v Celje že s prvimi vlaki, da se bodo udeležili spreveda, ki gre od Glazije mimo Narodnega dvoma do Stermeckija, krene tam na levo do Ljudske posojilnice, od tam pa mimo hotela Pošta ter pod železniškim viaduktom k sv. Jožefu na Hribu, kjer se bo nato vršila slovesna služba božja.

Vsi, ki se bodo pripeljali s poznimi dopoldanskimi vlaki, naj gredo takoj naravnost k sv. Jožefu, da pridejo pravočasno k sv. maši, ki se bo pričela po deseti uri dopoldne, in sicer najprej pridiga, tako da bodo mašo dohiteli tudi oni, ki se bodo na tabor pripeljali s poznimi vlaki.

Po cerkvenem opravilu bo pred cerkvijo sv. Jožefa velik kmečki tabor. Svojo udeležbo so napovedali že slovenski ministri, naši narodni voditelji, ban, ter mnogi cerkveni in svetni dostojanstveniki.

Takoj po taboru pa se bo vršila istotam velika predstava Davorna Petančičeve zgodovinske igre »Slovenskega kmeta poveste, ki se bo igrala na prostem. Pri tej igri bo nastopilo nad 200 igralcev, več pevskih zborov in godb itd. Sploh bo ta igra nekaj čisto novega, kakršna se dozda na Slovenskem še ni igrala!

Besedilo igre je natisnjeno v posebni knjižici, ki bo služila obenem kot taborska izkaznica in vstopnica za nedeljsko predstavo igre. To knjižico lahko naročite pri domači Krajevni kmečki zvezi za 5 din ali pa pri Kmečki zvezi v Ljubljani, dobila pa se bo tudi na dan tabora v Celju.

Podrobnosti sporeda in končna navodila za udeležence bomo še objavili!

Prosimo ponovno vse, ki po posameznih župnijah organizirate udeležbo raznih skupin za spreved ali vožnjo z avtobusi na tabor itd., da to čimprej sporočite obenem s približnim številom udeležencem Kmečki zvezi v Ljubljani, Miklošičeva 17-II. ali pa na Pripravljalni odbor za kmečki tabor, Celje (podružnica »Slovenca«).

Čas hiti, zato vsi kmečki ljudje na dela za kmečki tabor!

Več vere v sebe

Na obnem zboru slovenskih gasilcev, ki je bil ono nedeljo v Ljubljani, je izpregovoril minister Snoj tudi sledeče, vsega upoštevanja vredne stavke:

Zivimo v težkih, silno razburljivih časih! Nevhte nad Evropo so vedno pogostejše! Oblake, ki pripravljajo te nevihte, čutimo predvsem mi Slovenci, ker je vsa Slovenija ena sama meja. Iz vseh dosedanjih evropskih kriz smo izšli srečno, brez najmanjše škode. Vlada bo storila, da tudi v bodoče ne bo presenečenj. Svojega ne damo, nič tujega nečemo, hočemo samo mir! V to smer gredo vsa prizadevanja naših odgovornih ljudi in kakor vidite, ne brez uspeha! Boli me le, da je zadnje tedne skoraj zavladalo med našim narodom tu in tam malodušje pod vplivom vesti, ki jih šira tuja propaganda. Ne samo preprosti človek, tudi solanec verjame vse, kar ta tuja propaganda troni, če je še tako neumno in otipljivo izmišljeno. Kar vse polno

Prišel sem, da vas pozdravim in da vam toplo čestitam, ko prevzimate v svoje roke uradno vodstvo v tem delavskem domu. Ulica vam bo morda prigovarjala, da ste imenovani in postavljeni od zgoraj. Toda to naj vas ne moti. Če je kdo poklican, da vas je postavil, so gotovo poklicani oni, ki so vas imenovali. Če že desetletja predstavljamo večino delovnega ljudstva Slovenije, potem smo v zadnjem času dobili pooblastilo, da smo popolni zastopniki te pokrajine in naroda. Ni v naših močeh niti v naši krivdi, da bi bil volivni metej za Delavsko zbornico nemogoč. O tem naj razmišljajo oni, ki so kot zastopniki marksističnih internacional imeli vodstvo v delavskem gibanju, pa so odpovedali ali pa upropastili sadove delavskega gibanja. Treba je, da vas na to opozrim, kajti napadi prihajajo od tam, kjer bi pričakovali, da bodo tihi. Na lepši in bolj tovariški način

Vojna moč Anglije in Francije

Zadnje čase živimo v nekem razburjenju, ki mu dajejo povod dogodki, kateri se odigravajo okrog nas. Koliko neresničnih in neosnovanih vesti se raznaša okrog, pa se končno izkaže, da so brez vsake podlage in resničnosti.

Da si nekateri pomirijo svojo razburjenost, radi navajajo v številkah, kako močni sta Anglija in Francija. Ker je to vprašanje v današnjih časih vsekakor zanimivo, ne bo odveč, če morda tudi Domoljubovim bralcem navedemo nekaj števil, ki govorijo o moči in pripravljenosti Anglije in Francije. Da ni mogoče navesti natančnih podatkov, je pač razumljivo, ker vsaka država skrbno skriva svojo moč in svoje zaklade, da se ne bi njegov nasprotnik s tem okoristil. Vendar v glavnem bodo pa naslednje številke držale.

Najvažnejši činitelj v vsaki vojni je — denar. Tega imata obe državi dovolj, saj sta poleg Združenih držav Amerike najbogatejši. Tako je angleški parlament odobril za leto 1939 znesek nad 140 milijard dinarjev za oborožitev. K temu moramo prišteti še okoli 185 milijard dinarjev za pospešeno oboroževanje. Če navedemo, da je Anglija prej izdala za te svrhe povprečno do 30 milijard dinarjev letno, vidimo, kaj zmore bogat narod. Francija je namenila letos za redne vojne izdatke okoli 13.6 milijard frankov in za izredne okoli 25 milijard frankov. Te številke povedo več kot naštevanje divizij, topov in tankov.

Moč Anglije se kaže predvsem v vojni mornarici, kar je umljivo, ker je Anglija otok. Okrepitev mornarice je razvidna iz sledočih števil: leta 1935 je imela le za 132.000 ton vojnih ladij, letos februarja je že dosegla 544.000 ton v ladjah. Nadaljnji načrt je, da se poveča brodogradnja še za 500—600.000 ton. S takim brodogradjem more Anglija nastopati na kateremkoli delu sveta, ali na več mestih hkrati. Tudi Francija ima v gradnji oziroma v načrtu, da poveča mornarico za 294.000 ton. Za primerjavo navedemo nekaj števil, ki posameznih vrst ladij, kot sta jih imeli obe državi v začetku tega leta:

linijskih bojnih ladij je imela Anglija 22, Francija 11;

datumov je bilo določenih — ta dan bo — ta dan se bo zgodilo — in ko ta dan mine brez nesreče — je že določen drugi!

Treba je več vere v sebe, v svoj narod, v svojo državo! Poglejmo zgodovino, kake viharje smo že prestali. Toda iz vseh viharjev smo izšli močnejši, odpornejši! Zakaj naj bi klonili zdaj? Nobenega povoda ni za obupavanje in tarnanje! Velik čas zahteva velikih ljudi, zahteva dejanj, zahteva samozavesti in poguma. Če bomo odločni in pogumni, če bomo močnejši, bo ta veliki čas nam bomo možje in vsej Jugoslaviji le v korist!

Treba pa je, da se ta samozavest in pogum zanese med narod, da izpodbijemo škodljivo propagando, ki kvarno vpliva na duha in razpoloženje našega ljudstva.

In tukaj lahko naša gasilska organizacija stori marsikaj. Porabimo vsako priložnost, da bomo med ljudstvom budili narodno zavest, narodni ponos in vero v našo državo in našo vojsko!

križark Anglija 84, Francija 22; ladij za prenos letal Anglija 12, Francija 3;

torpedovk Anglija 199, Francija 99; podmornic Anglija 73, Francija 99.

Lansko leto je izdala Anglija po rednem proračunu za pomorsko oborožitev okoli 25 milijard dinarjev, Francija pa okoli 7 milijard dinarjev. Za tekoče leto so namenjene še višje vsote, tako n. pr. Anglija še enkrat več, Francija pa nad 10 milijard.

Obe državi prav dobro vesta, da bo v bodoči vojni odločevalo letalstvo. Napad iz zraka bo vsaj v začetku pogosten, da vznemiri prebivalstvo. Za obrambo proti napadom in za prevoz čet na oddaljena bojišča, je potrebno veliko zračno brodogradnje. V vojni odloča hitrost. Koliko letal imajo posamezne države, je težko reči. Statistike navajajo različne številke, ki tudi niso točne. Tako navajajo statistike, da ima Anglija okoli 1600 bombnikov, Francija pa 1400. Vseh vrst letal ima baje Anglija 5000, Francija le 3400.

Nobeno orožje ni tako izpostavljeno pogubi kot letalo. Računa se povprečna upo-

rabiljivost letala na največ 2 meseca. Odtod skrb držav, da se pripravi za nadomestila vse potrebno. V tem oziru je med njimi silna tekma. Za vojaško moč države je važna zmogljivost orožarn. Računa se, da bi mogla Anglija pri polnem obratu izdelati na mesec 1000 novih letal, Francija pa 500. Prav verjetno je, da bi se po potrebi to število znatno zvišalo.

Tudi moč suhozemne vojske je na višku glede opreme. V kolonijah imata obe državi neizčrpen vir ljudi. Zanimivo je, da Anglija ne pozna obvezne vojaške službe, vojaški stan je tam poklic. Zato pa je Francija bolj preskrbljena. Poleg tega imata obe državi dovolj živeža na razpolago, ali pa si ga lahko preskrbita.

Po čem naj se sodi vojna moč države, Zadoljen narod je najjačja sila, ki zagotavlja uspeh. Vsi ti pogoji so pri obeh državah podani, zato se more reči, da sta najmočnejši izmed ostalih velesil. Mnenje, da more biti vojna le kratkotrajna je pogrešeno, ker vidimo sami prepričevalne zglede. Bogatejši lahko vzdržal vojno tekmo.

KAJ JE NOVEGA

OSEBNE VESTI

o 25 let je že inpaik in dekan v Ribnici eden najbolj uglednih in priljubljenih slovenskih duhovnikov gospod Anton Skubic. Nsemogočni da, da praznuje g. dekan še višje jubileje! Bog ga živi še mnogo let!

o 30 letnice rakavske zveze sta oddajala Nese Janes in njegova žena Frančiška v Ruzmanji vasi na Dolenskem, Zvečala!

DOMAČE NOVICE

d Za pavšalne trošarine na vino in žganje. Banska uprava donavske banovine je z novim proračunskim letom odpravila pavšalne trošarine na vino in žganje. Novi ukrep je razburil gostilničarje, da so se vsi zbrali in odšli k banu ugovarjat. Prejšnje leto jim je dala banska uprava to ugodnost, da se je trošarina pavšalirala, a gostilničarji so morali prevzeti jamstvo, da bo odmerjeni znesek do zadnjega dinarja vplačan. Gostilničarji so potem med seboj razdelili trošarino in blagajna banske uprave je dejansko dobila zahtevani znesek. S 1. aprilom pa se je ta način spet odpravil, obenem pa so se povečale trošarine. Samo pri litru vina za pol dinarja. Ban dr. Radivojevič je gostilničarjem obljubil, da bo vpeljal stari način pavšalne trošarine in bodo morali zanj gostilničarji spel sami jamčiti. Gostilničarji so se s to ponudbo zadovoljili.

d Pot do blagostanja sreče in nedvisnosti Vam pokaže Hranilna posojilnica »Moj dom«, Ljubljana, Dvorakova 8. — Prospekti brezplačno.

d Podjetje zaupniku delavstva ne more odpovedati, dokler ni izvoljen novi zaupnik. V Ljubljani je bila te dni sodna obravnava pred obrtnim sodiščem, ki ga tvorijo poklicni sodnik, zastopnik delavstva in zastopnik delodajalcev. Šlo je za več primerov odpovedi. V večini primerov se je sicer izkazalo, da so imeli delavci prav in da so delodajalci postopali nepravilno. Važna pa je načelna razsodba, ki jo je izreklo v enem primeru obrtno sodišče. Šlo je za glavnega delavskega zaupnika v nekem večjem podjetju. Podjetje se je postavilo na stališče, da more delavskemu glavnemu zaupniku odpovedati za prvi januar, ko je za konec leta, glavni delavski zaupnik pa je bil mnenja, da mu sme podjetje po zakonu odpovedati šele tedaj, ko mu poteče funkcijska doba. Sledila je tožba in obrtno sodišče je po zaslišanju obeh zastopnikov tako delodajalcev kakor delavcev razsodilo, da podjetje glavnemu zaupniku res ne more odpovedati, dokler ne bo izvoljen novi glavni zaupnik delavstva. Vsa zadeva se je sicer mirno končala, vendar pa je ta tožba in razsodba za naše delavstvo načelno važna.

ŠVICARSKÉ URE, slatčina in srebrčina za kirmo. CUDEN. Prešernova ulica 1.

d Nemško letalo pri Celju. Oni večer je priletelo nad Celje tuje letalo se začelo spuščati nad Gabrjem in zavilo nato v Spodnji Lanovž, kjer je pristalo na prostoru za Kirbiševo tovarno. Celjani, ki so sledili letalu, se na njem zapazili kljukasti križ. Ko je letalo pristalo, je stopil iz njega 24 letni nem-

ški letalec Wasching iz Celovca, ki je takoj uvidel, da ni pristal na nemških tleh. Pri zaslišanju je izjavil, da je vozil s šolskim letalom iz Celovca proti Lincu, začel pa da je po pomoti proti vzhodu. Ko je letel nad Savo, je mislil, da je Drava. Tako se je pripeljal na našo stran in pristal pri Celju. Ko je ogledal mesto Celje, je mislil, da je to Wolfsberg, ter se je spustil na tla. Kljub temu, da se je to pripetilo zvečer, se je na kraju, kjer je letalo pristalo, kmalu nabralo mnogo ljudi, ki so z zanimanjem ogledovali varoplan.

d Uspeh Zvere združenih delavcev. Po skoro pettedenski stavki 170 delavcev podjetja dr. Artur Perger v Mislinju, se je končno dne 11. aprila po vztrajnem prizadevanju ZZD sklenil sporazum, s katerim se je stavka končala. Delavci, ki so v celoti organizirani v ZZD, so stopili v stavko, da zaščitijo svoje

pravice. Stavka je potekala v redu in miru tako da ni bilo nobenih stavekokazov. Že tak slabo plačani delavci so bili ob stavki še toliko bolj prizadeti, vendar so vzdržali, ker so pač vedeli, da gre za njihov obstoj. Z novo pogodbo ima delavstvo približno 25 par višje urne mezde kot po prejšnji pogodbi, temu primerno pa so tudi akordne postavke.

d Botre in betrice še posebej opozarjamo na oglas tvrdke F. I. Goričar, Ljubljana, Sv. Petra cesta 29.

d V jugoslovanskem svobodnem pristanišču v Solunu je začela naša država graditi moderne hleve za živino in drobnico, katero odtoč razpošilja v razne države v vzhodnem delu Sredozemskega morja. Poleg hlevov bodo zgradili tudi moderna skladišča za shranbo blaga, ki ga izvažamo skozi Solun.

d Smolej be nehaj? Naš Smolej, na katerega je ponosna Jugoslavija in tembolj Jense, kjer je doma, je dosegel na smuškem polju prav letos krasne uspehe. Kdor opazuje tega kovinarja, vidi, da se uspehi približujejo v veliki volji in z velikanskim prizadevanjem. Zopet smo videli Smoleja, kako

Podaljšujemo! . . .

Do 25. aprila

imate še čas, da si pridobite pravico do ene od

301 bogatih nagrad

vrednih nad 150.000 din

ki bodo razdeljene med stare in nove naročnike »Slovenca« z žrebanjem dne 29. aprila t. l.

Nagrade so:

1 motorno kolo Ardie 125 ccm.

1. 1 »Kremiarjevac mlatalaica,	10. 50 knjižnih zbirk,
2. 2 živalna stroja,	11. 50 raznih skupin kuhinjske posode,
3. 5 radijskih aparatov,	12. 50 skupin razne porcelanaste in steklene namizne posode,
4. 4 nevestine bale,	13. 5 zlatih nalivnih peres,
5. 10 moških ali ženskih koles,	14. 50 kosov različnega blaga za obleke, rjuhe itd.,
6. 20 lepnih ali zapetnih ur,	15. 39 raznih drugih nagrad, ki jih bomo še objavili.
7. 4 lepe harmonike,	
8. 5 »Lesec« plugov,	
9. 5 bran,	

Vmes pa še popolnoma brezplačno potovanje v Rim s avtobusom pisarne »Kornac« od 14. do 21. maja t. l.

Do žrebanja imajo pravico vsi stari in novi naročniki »Slovenca« in sicer:

1. vsi, ki so naročeni na »Slovenca« najmanj že 3 mesece in ki bodo imeli plačano naročnino tudi na dan, ko bo nagradno žrebanje;
2. vsi, ki se nanovo naroče na »Slovenca« za tri mesece in ki bodo plačali do 25. aprila t. l. trimesečno naročnino.

Naj zato vsak pravočasno postane naročnik »Slovenca«, kajti poleg visokovrednega časopisa, ki mu bo s svojo vsebino pravilno odkrival vsa dogajanja na različnih področjih človekovega delovanja in mu postal tudi najboljši oblikovalec njegovega duha, bo vsakdo lahko deležen lepih nagrad, ki jih razpisujemo!

Ne odlašajte niti dneva, ampak postanite takoj naročnik »Slovenca«!

Sreča vas čaka!

Lastništvo „Slovenca“

Jezus dobri Pastir

„Jaz sem Dobri pastir. Dobri pastir da svoje čeljenje za svoje ovce.“ (Jan 10, 11). Da bo Jezus Dobri pastir, so napovedovali že preroki; da je v resnici, je dokazal s svojo smrtjo. Umrl je za vse ljudi, tudi za tiste, ki ga prej niso ljubili, umrl je celo za svoje sovražnike.

Nam samim je Kristus pokazal več ljubezni, ko drugim, kajti mi smo njegove ovce. Ni namreč nujno in samo po sebi umljivo, da smo prav mi izmed milijonov in milijonov drugih ljudi odbrani in poklicani k luči evangelija.

Zato pa mora biti naša ljubezen do Dobrega pastirja, ki nas je sprejel za svojo božjo čredo, še vse bolj goreča in velikodušna.

Kako jo izkazujemo? Predvsem, če smo pokorni sv. Cerkvi, po kateri nas Dobri pastir pase. Tisti, ki nima Cerkve za svojo Mater, tudi Boga ne bo imel za svojega Oteta (sv. Avguštin). Za Mater jo pa imamo, če njene nauke spoštljivo poslušamo in svoje čeljenje po njenih zapovedih uravnavamo.

Dobri pastir nas na svoji paši hrani z nebesko jedjo; samega sebe nam je dal v žušno hrano. Če hočemo ostati v njegovi čredi, se bomo radi in pogosto hranili z jedjo, ki nam daje poročstvo za večno čeljenje.

Jezus je umrl tudi za svoje sovražnike. Če hočemo biti njegove ovce, je nujno potrebno, da imamo ljubezen med seboj, tisto ljubezen, ki je podlaga naši svetli veri. Dobrega pastirja pozna le tisti, ki ne pozna sovražnika v svojem srcu, ki vse ljudi ljubi in si prizadeva pripeljati jih k Dobremu pastirju.

Je iskal snega po Možaklji za vaje pred tekmanimi na Pokljuki, kjer si je osvojil državno prvenstvo. Sliši pa se, da bo naš odlični Smolej odnehal. Upamo, da so te govoriče preuranjene in da bo ob njegovih zmagah po športnem svetu še mnogokrat odmevala himna naše domovine.

d Na belgrajskem velesejnu je razstavila razne slovenske igrače iz lesa in tekstilnega blaga ter lutke v jugoslovanskih narodnih nošah zadruga »Razvoj« iz naših Dobropolj.

d Nove dr. Jeršetove Smarnice »Luč« iz Nazareta za letošnji majnik so pravkar izšle. Ker je »Luč iz Nazareta« obenem tudi lepa družinska knjiga, kakor je pohvalno poudarjala kritika v »Slovenec« preteklo nedeljo in ker je naklada le majhna, utegne kmalu in ker je »Luč iz Nazareta«, bo tudi prav priložna priprava za kongres Kristusa Kralja, ker Smarnice Kristusa Kralja zaradi pomanj-

Zahvala.

Podpisani se iskreno zahvaljujem za podporo, katero sem prejel dne 19. III. t. l. od uprave »Domoljuba« kot požarno podporo, ker mi je pogorela stanovanjska hiša. Zatorej se tem potom prav lepo zahvaljujem in priporočam naš katoliški list vsem onim, ki še nimajo naročenega »Domoljuba«.

V Adlešičih, dne 14. aprila 1939.

Črnič Peter, Mala Sela št. 7,
p. Adlešiči pri Črnomlju.

kanja časa ne bodo izšle. Zato pohitite z naročilom! Smarnice se naročajo tudi pri založniku dr. Jos. Jeršetu, Ljubljana, stolno župnišče. Knjiga obsega 243 strani in stane broširana 35 din, vezana pa 42 din.

d »Buči, buči, morje adrijansko...« in veliki zvon na Trsatu zvonil: Priljubljeno romanje Slovencev k Mariji na Trsat, kjer je bila nekdanja hišica nazareške Sv. Družine, bo tudi letos o binokostih (v tehnični izvedbi Tujskoprometne zveze), združeno z veselimi izletom z ladjo po morju v prelepo Malinsko na Krku (in kdor bo hotel, bo lahko šel tudi v Italijo na Reko in v Opatijo, če se priglasil in plača do 28. aprila). Toliko ipega in prijetnega še ni nudilo nobeno dosedanje romanje. Javite še danes svoj naslov romarskemu vodstvu »Po božjem svetcu, Ljubljana, Sv. Petra nasip 17, da vam pošlje brezplačna navodila.

d Ljudska posejilnica v Ljubljani, z. z. o. j., Ljubljana, je imela 27. marca 1939 svoj 43. redni občni zbor. Na njem se je ugotovilo, da se zavod tudi nadalje lepo razvija. Starim vlagateljem, ki so posejilnici z ozirom na izplačevanje v letih krize ostali zvesti, so se pridružili številni novi vlagatelji. Zaradi tega so se vloge zvišale za več kot 11 milij. din tako, da znašajo sedaj vse vloge konec leta 1938 148.757.099.21 din.

Poisvedbe. Dne 6. aprila t. l. je bil na postaji št. Vid-Vižmarje pri Ljubljani, pomotoma oddan neki nepoznani ženski 1 nahrbtnik z nekaj kosi ženske obleke, ter en par moških usnjenih rokavic, pošten najditelj se naproša, da te stvari odda proti primerni nagradi na naslov: Marica Peternelj pri dr. Justinu, št. Vid nad Ljubljano, ali pa postaje-načelniku v št. Vidu-Vižmarje, po možnosti naj javi kje se te stvari nahajajo na naslov: Janez Peternelj, Gorenja Zetina št. 4, pošta Poljane nad Skofjo Loko.

d Pri saptju ali pri motnjah v prebavi vzemite zjutraj na tešče kozarec naravne »Franz-Josef« vode.

d Mošje in fantjet! Opozarjamo Vas, da svoje obleke in potrebščine kupujete le pri naši znani tvrdki F. I. Goričar, Ljubljana, kjer je največja izbira štofov in srajc po najnižjih cenah!

d Zanimivo razsodbo, kaj je podkupovanje državnih uradnikov, je izdalo najvišje sodišče v Belgradu. Na zatožno klop okrožnega sodišča v Belgradu so prišli Živko Novak iz Zagreba ter uradnika v finančnem ministru dr. Ritič in Radoje Jovanovič iz Belgrada. Po prekucijah v Evropi so pribegli nekateri ljudje v našo državo. Nekateri so se obrnili na Novaka in ga prosili, naj jim za nagrado skuša izposlovati dovoljenje za začasno bivanje v naši državi. Novak se je obrnil na Ritiča, a ta na Jovanoviča. Poskušali so dobiti še boljše zvezo ter so stopili v stik z Bogdanovičem, službenecem belgrajske policije. Ta jim je obljubil, da bo dovoljenje izposloval, toda na domenjeni sestanek, kjer naj bi jim izročil dovoljenja, so namesto Bogdanoviča prišli tajni policisti in vse tri prijeli. Pred okrožnim sodiščem so bili vsi trije težko obsojeni, toda kasacijsko sodišče je to obsodbo razveljavilo. Postavilo se je namreč na stališče, da se sme uradnik obsoditi za podkupovanje v opisanih okoliščinah le v primeru, če se da ali pa če podkupi koga za izvršitev dela, ki je protizakonito. Ker pa zakon dovoljuje

V vsako hišo Domoljuba!

ASPIRIN
TABLETE

v novem
zavitku od celofana

Higijenski — zavarovane
proti nečistobi — pri pre-
lomu brez izgubel

Oglas reg. pod 5. br. 5639 I. III. 1938.

izdajanje dovoljenj za bivanje, in se ta dovoljenja tudi izdajajo, niso obsojeni ničesar zagrešili, če so hoteli izposlovati ugodnost, ki jo zakon dovoljuje. Zato jih je sodišče tudi oprostil vsake krivde in kazni.

d Korpulentni in miščastim, pri katerih se pojavljajo znaki raznih težav zaradi nezadostnega izjočevanja spkov, izborna pomaga večtedensko pije naravne »Franz-Josef« grenke vode. Taki ljudje se morajo tudi doma — seveda pod nadzorstvom zdravnika — zdraviti za shujšanje.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. št. br. 15482, št. V. 25.

IZ DOMAČE POLITIKE

p Še en glas za pravičen sporazum. »Narodna odbrana« je v svojem glasilu objavila, da pozdravlja vsako delo, ki mu je cilj uroditve najbolj važnih notranjopolitičnih vprašanj. Govori za sporazum tistih, ki naj bodo trden steber Jugoslavije, namreč za sporazum med Slovenci, Hrvati in Srbi. Glasilo »Narodne odbrane« se boji, da ne bi podobno kakor drugod od zunaj prišla sila, ki bi izrabila naša notranja nesoglasja in skušala uni-

Zahvala.

Podpisani izrekam tem potom svojo iskreno zahvalo upravi »Domoljuba« v Ljubljani za požarno podporo

1000— din,

katero sem prejel, za po požaru dne 16. III. 1939 uničeno hišo z gospodarskimi poslopji.

Zato naš list »Domoljub« vsakemu priporočam, ker se tudi v največjem pomanjkanju in stiski izkaže za najboljšega prijatelja.

Sv. Ana pri Trliču dne 7. IV. 1939.

Dolžan Matevž
54

Za mir v pravičnosti in ljubezni

Sv. oče Pij XII. je na Veliko nedeljo med slovesno službo božjo v baziliki sv. Petra prebral svoje prvo pastirsko pismo, v katerem je dejal med drugim:

Odrešnik, knez miru in sam glasnik miru, pomirjuje s ceno svoje krvi nebo in zemljo, kakor pravi apostol: »On je naš mir.« Te besede so zelo tolažilne in v sedanjih dneh, ko se z vseh strani oglašajo tesnobno hrepenenje po miru, ki je kakor vemo vsi, zavidna dobrina, zvišena nad vse dobrine sveta. Toda žal se tudi danes še vedno zpolnjujejo besede preroka Jeremija:

»Vpili so mir, mir, a miru ni bilo.« Tako je danes na svetu. Čustvo razburjanja in nezadovoljstva razgibava duhove kakor, da bi bili na predvečer še hušjih dni. »Spokojnost reda« je tista, ki tvori pravi mir, toda tega ni, dokler bodo isti moji sinovi na isti zemlji sprti po zagriženih bojnih strank in koristih, dokler toliko število ljudi ne bo imelo dela in zadostne podpore, zaradi česar postajajo prelahak plen za prevratne nauke in organizacije.

Miru ne more biti, če celo med narodi pogosto ni tistega medsebojnega razumevanja, ki more edino dajati poguma ljudstvom in jih voditi na svetla pota svetne omike, miru ne

more biti, če so slovesno potrjene pogodbe in dane besede izgubile tisto zanesljivost in tisto veljavo, ki sta neobhodno potrebna podlaga za vzajemno zaupanje. Brez tega zaupanja pa bo od dne do dne manj mogoče uresničiti stvarno in dubovno razorožitev, ki si jo svet tako želi.

Kakor ni mogoče imeti miru brez reda, tako ni mogoče imeti reda brez pravičnosti. Ta pravičnost pa zahteva pokorščino zakonitim oblastem. Pravičnost zahteva, da morajo biti postave izdajane v splošni blagor in da jih je treba izpolnjevati. Pravičnost zahteva, da je treba spoštovati svobodo in dostojanstvo človeka in da je treba bogastva pravično porazdeliti. Pravičnost zahteva, da naj nihče ne ovira zveličavnega dela Cerkev, ki je učiteljica Resnice, vir duhovnega življenja in dobrotstva človeštva.

Sv. oče je svoje pismo zaključil s prošnjo posameznikom, narodom in njihovim vladarjem, naj se združijo okrog velikonočnega zakramenta za mir v pravičnosti in ljubezni. Papeževe besede, izgovorjene v tako težkih trenutkih, so vzbudile po vsem svetu silno hvaležnost ljudi in narodov, živečih v tesnobi in v strahu pred vojno stisko.

čiti tvorbo, ki je bila zgrajena s silnimi napori jugoslovanske vojske. List se zavzema za dejansko enakopravnost in pravi, da je vse jugoslovansko javno mnenje složno v tem, da mora priti pravičen sporazum, nakar bo šele mogoče doseči duhovno edinstvo v naši državi. Sporazum naj prinese urditev tistega, kar je nam vsem skupno, namreč ojačeno in trdnajo državo. — Pisanje se močno razlikuje od izbruhov, ki jih je imenovani list imel prej navado zlivati na vse, kar je slovensko in hrvaško.

p Nemško časopisje poudarja v svojih poročilih, da je preživel predsednik vlade Drag. Cvetkovič velikonočne praznike v Nišu, večina ministrov pa tudi izven Beograda, kar dokazuje, da jugoslovanska vlada zelo mirno presoja sedanji politični položaj.

Brez težav

deluje Darmol K temu prijetnost pri uporabi nobenega kuhanja človeških poliranj kroglic in ne grenkih soli. Darmol je obasen kakec čokolada. Ne poskušajte z nepretr. kušeni pripravki, temveč uredite svojo prebavo z dobrim odvajalnim sredstvom

DARMOL
Dobro zdravilo za vse težave

p Rešitev je v enakopravnosti Srbov, Hrvatov in Slovencev, Belgrajski polmesečnik »Napred« je prinesel članek o ureditvi naših notranjih razmer, ki ga je bil napisal vseučiliški profesor dr. Mihajlo Pilič, ki pravi: »Ko govorimo o zahtevah Hrvatov in presojamo njihovo upravičenost ter važnost, ne smemo pozabiti, da se to da uresničiti le na podlagi enakopravnosti. Potem takem vsega tistega, kar bi imeli dobiti Hrvati, ne bo mogoče odreči niti Srbom niti Slovencev. Ako Hrvati kot taki dobe avtonomijo, bodo tudi Srbi dobili svojo. Ko bo treba razmejevati, zaradi njihove pomešanosti ne bo mogoče spraviti v eno enoto niti vseh Srbov niti vseh Hrvatov. Pač pa bo Srbom med Hrvati in Hrvatom med Srbi zajamčena enaka

pravica, katere niti srbska večina Hrvatom niti hrvaška večina Srbom ne bo mogla vzeti. In sploh se bo vsak državljan, kjerkoli naj živi, nahajal v svoji državi in ne v tuji. Samo tako urejene razmere bodo mogle zapreti hrvaško vprašanje, ne da bi pri tem odprle kako drugo podobno vprašanje.«

p Oklie, ki naj ovira novo ureditev države. Bivša ministra dr. Kujundžič, ki je zaradi njegovega govora v skupščini odstopilo pet ministrov, nakar je padla Stojadinovičeva vlada, ter njegov tovariš dr. Kaludžerič, oba bosanska Srba, sta izdala letak in oklie vsem Srbom, v katerem med drugim takole pravi: »Bratje Srbi, brez razlike stranke, vsi na okup pod eno zastavo, ker le tako morejo Srbi v državnem življenju Jugoslavije priti do tistega izraza, ki naj imajo pravico po svojih moralnih in intelektualnih sposobnostih, po svojem kulturnem napredku, kakor tudi po svojih velikih žrtvah, katere so dali za boljšo usodo in svobodo vseh Srbov, Hrvatov in Slovencev.« — Tudi ta oklie spada v vrsto tistih sredstev, ki naj novo ureditev države preprečijo.

p Pametni in pošteni ljudje razumejo. »Hrvatski Dnevnik« v domačem članku navaja zgodovinske podatke, kako je srbska samostalna stranka na Hrvatskem leta 1887 in pozneje leta 1902 izdelala svoj srbski narodni program, kjer od Hrvatov zahteva ravnopravnost, cerkveno in kulturno avtonomijo priznanje srbske zastave in srbske narodnosti ter srbskega jezika. Nato pa pravi: Leto 1902 ni predalet. Še žive ljudje, ki so takrat politično delali. Ako so tedaj Srbi na področju banske Hrvatske mogli zahtevati priznanje svoje narodne samobitnosti, ali se potem kdo sme in more čuditi, ker hrvaški narod na svoji zgodovinski zemlji in življenjskem prostoru zahteva položaj, ki je dostojen naroda? Pametni in pošteni ljudje nas bodo lahko razumeli.

VINA

Za težko delo je močno vino!
Dobite ga najlažje v
Centralni vinarni v Ljubljani

NESREČE

n Merilce Jurij Zabukovec, ki je zastupil Ivanko Zakrajšek in jo zadavil, da bi se polastil njenega denarja, je bil pred celjskim obsojen na smrt.

n Gospodarsko poslopje je zgorelo posetniku in gostilničarju Francu Velenšku na Ostrožnem pri Celju.

n Pod avto je prišel. V Murškem Sredlju se je zgodila huda nesreča. Marko Leitner, veletrgovec iz Čakovca, je povozil 15 letnega fanta Josipa Golobiča, ki so ga takoj prepeljali v bolnišnico v Čakovcu, kjer je podlegel hudim poškodbam.

n 24 milijonov požarne škode. Gasilski nadzornik inž. Dolencec je podal kratko in zanimivo strokovno-tehnično poročilo. Sestavil je tudi pregled požarov. Lani je bilo 668 večjih in manjših požarov, ki so povzročili 24 milijonov 739.782 din požarne škode. Pri gasilskih podvigih je delovalo skupno 11.798 gasilcev, ki so delali 2154 ur, kar da 25.412.921 delovnih ur. Če bi računali za to težavno delo 4 din na uro, bi morali gasilec plačati 101.651.684 din. Gasilci pa so s svojim delom obvarovali v Sloveniji nad dve sto milijonov narodnega premoženja pred uničenjem po ognju.

n Obok se je srušil v rovu v Trbovljah in podsul rudarja Alojzija Unetiča. Po dva in pol dnevnem iskanju so našli njegovo truplo.

n Nevaren ovinek. Strah avtomobilistov, voznikov in kolesarjev je znani ovinek v Št. Vidu nad Ljubljano, kjer se od gorenske ceste odcepi cesta proti Tacnu, Vižmarjem in Šmarni gori. Oni četrtek ob 9 zvečer je neki avtomobil podrl na tem ovinku upokojenega železničarja Martina Klince iz Vižmarij, ki se je peljal na kolesu. Klincu je pri padcu počila lobanja. Reševalni avto ga je prepeljal v bolnišnico, kjer pa je kmalu nato umrl. — Naslednji dan ob pol 10 dopoldne sta prav na istem mestu trčila neki motociklist in avtomobil. Na avtomobilu je bilo razbito več šip. Takoj popoldne ob pol 2 pa je motorno kolo podrl orožnika, ki se je peljal na kolesu. Orožnika so morali zaradi hudih poškodb prepeljati v ljubljansko bolnišnico. Torej kar tri nesreče v manj kakor 24 urah. Ta ovinek morajo čimprej izboljšati in omogočiti širši razgled vsem voznikom, da bodo nesreče izostale.

n Smrt v stranišču. V Somboru živi v neki večji hiši dninar Anton Kubik z ženo in tremi otroki. V hiši stanuje precej družin, katerih otroci so se te dni igrali na hišnem dvorišču. Med otroci sta bili tudi dve Kubikovi hčerki, 5 letna Katica in 2 letna Evica. Med igro je Katica peljala Evico na napol podrti stranišče. Otrok je padel v jamo. Katica se je ustrašila in nikomur ni nič povedala o nesreči, ampak se je naprej igrala z otroci. Šele opoldne so starši pogrešili Evico. Nihče od otrok ni vedel ničesar povedati. Naposled je vendar Katica med jokom povedala o nesreči. Takoj so šli iskat Evico, toda otrok se je medtem že zdavnaj zadušil med odpadki.

n Vse imetje je zgorelo posetniku Jakobu Vesenjku v Zamušanih pri Mariboru. Zgorale so strehe tudi sosedoma Bratuši in Tuškani.

n Ogenj je uničil gospodarsko poslopje s drvarnico kmetu Krempju Juriju v Zg. Zavrjavcih v Slov. goricah.

RAZGLED

PO SVETU

Važna spomenica ameriškega državnega predsednika

Ameriški državni predsednik Roosevelt je poslal te dni voditelju Nemčije Hitlerju in voditelju Italije Mussoliniju važno spomenico, kjer čitamo tudi sledeče:

Sto in sto milijonov ljudi živi v strahu pred novimi vojnami, ker bi vojna kjerkoli povzročila nesrečo in neprecenljivo škodo na vsem svetu. Če se bodo grožnje in uporaba sile nadaljevale, bo šel velik del sveta po zlu. Zamogovalci, premaganci in nevtralnici bodo trpeli zaradi posledic vojne. Trije narodi v Evropi in en narod v Afriki so morali mirno gledati konec svoje neodvisnosti. Svet drvi v polom, če ne bo v zadnjem trenutku našel boljše poti za ureditev vseh vprašanj. Nemški narod ne želi vojne in zaradi njega vojna ni potrebna. Nihče ga ne bo mogel prepričati, da je vojna nujna, tudi če mu dopoveduje, da gre za njegovo lastno obrambo.

Amerika je prepričana, da se kljub sedanjim napetostim lahko začne pogajanja. Tudi če se kdo postavi na stališče, da ne bo odložil orožja, dokler ne dobi zagotovila o izpolnitvi svojih želja. Če bi svet dobil zagotovila o tem, kako bo v bodoče ravnala Nemčija, bi bil mir rešen za doljšo dobo. Zato Roosevelt prosi Hitlerja in Mussolinija, naj mu odgovorita, ali sta pripravljena zagotoviti, da Italija in Nemčija ne bosta napadli z vojsko, niti drugače ogražali neodvisnosti Finske, Letonske, Estonike, Litve, Švedske, Norveške, Danske, Holandije, Belgije, Anglije, Irske, Francije, Portugalske, Španije, Švice, Lichtensteina, Luksemburga, Poljske, Madžarske, Romunije, Jugoslavije, Rusije, Bolgarije, Grčije, Turčije, Iraka, Arabije, Sirije, Palestine, Egipta in Perzije. To zagotovilo naj bi bilo tako, da bi

dajalo resnično možnost za trajen mir, vsaj za deset let, ali pa celo za 25 let.

Če bi Italija in Nemčija to izjavili, bi Roosevelt njun odgovor sporočil prizadehim državam, nato naj bi se sklicala mednarodna konferenca o razorožitvi, ki žene svet v gospodarsko uničenje. Razen tega bi na pobudo Amerike na tej konferenci razpravljali tudi o ureditvi mednarodnega gospodarstva, da bi lahko vsi narodi sveta živeli in uspevali, dobivali surovine in mirno delali za svoj napredek. Mirno življenje in sožitje na svetu bo zagotovljeno le v ozračju miru. Roosevelt upa, da Hitler in Mussolini tega vabila ne bosta odklonila in bosta dala obljubo, ki jo ves svet pričakuje od njih.

Zadnje vesti trdijo, da bo g. Hitler Rooseveltov predlog odklonil, dočim so mero-dajni italijanski krogi menda spomenico sprejeli nekoliko bolj prijazno.

VESTI IZ KOROŠKE

Is dečele, kjer se Slovenci umeščali svoje vojvode. Na Bregu so pokopali kmeta pd. Gregoriča, 80 letnega Jožefa Sumiča, Jakoba Kopeiniga. V Popji vasi je odšla v večnost Valburga Ruprecht. — Svinjska mast in surovo maslo se z aprilom oddajata na pod-

lagi seznama odjemalcev, ki ga vodijo trgovci. Nakupovanje masti v različnih trgovinah naj več dovoljeno. Z novo uredbo naj se omogoči pravično in enakomerno razdeljevanje surovega masla in masti. — Franc Vlček, trgovec v Zelezni kaplji, je bil zaradi prestopka delovnih odredb obsojen na 3 mesece zapora in 400 mark globe. Povodom neke tatvine so našli pri njem 17.146 din in knjižico prevajalske hranilnice. — Nedavno se je na mostu pri St. Rupertu na mokri cesti nenadno prevrnil tovorni voz s petimi delavci in 500 kg kamenja. Delavec Smetanig je bil na mestu mrtev, Janez Koscher z Lipice je bil zelo težko poškodovan, dva druga pa lažje. — Koroška deželna vlada je pozvala vsa zasebna elektropodjetja, da znižajo cene električnemu toku.

DROBNE NOVICE

Albanski kralj Zogu je deloval proti Jugoslaviji, trdi nemški časopis »Deutsche Allgemeine Zeitung«.

Tretjina nemškega vojnega brodevja je priplula v španske vode.

Zavarovalne premije se zvišale japonske zavarovalnice ladjam, ki plovejo po Sredozemskem morju...

Nemški državljani so začeli v velikem številu zapuščati Združene države in Južno Ameriko.

14.400 letal bosta imeli v juliju Francija in Anglija, 11.000 pa Italija in Nemčija.

Poljska se ne bo prerekala z nemškimi listi, ampak molčala in se branila, če bo treba, piše poljsko časopisje.

1.400.000 mož pod orožjem ima sedaj Italija.

Naprej bo vodil svoje podjetje na Češkem znani lastnik čevljar Jan Bata.

Za držav. predsednika turške republike je bil izvoljen z vsemi glasovi Izmet Inen, Tabarišča za politične izseljenec so uvedle Zedinjene ameriške države.

Neodvisne slovaške države je priznala italijanska vlada.

Češka vlada je izdala zakon o obvezni predvojaški vzgoji mladine.

15.000 dukatorov so našli delavci v bližini nekoga samostana pri poljskih Košicah. Pri gradnji ceste so zadeli na težak železen zaboj, v katerem so našli nič manj kot 15.000 zlatnikov. Delavci so se nato začeli med seboj pripraviti za posest zlatega zaklada, prišlo je skoraj do pretepor. Prišel je v bližini navzoči stražnik in zaplenil ves dragoceni zaboj.

Obvezna organizacija nemške mladine Slovenska manjšina

>Koroški Slovenec piše: Kancler je odredil, da je za naloge telesne, duševne in naravne vzgoje celokupne mladine v rajhu poleg doma in šole pristojen izključno vodja organizacije Hitlerjugend. Vsa mladina od 10. do dovršenega 18. leta se obvezno včlani v Hitlerjevo mladino. Postavni zastopniki 10 let starih dečkov in deklic prijavijo vsaj do 15. marca vsakega leta. Za letnike 1921 do 1929 bo drž. mladinski vodja določil termin vstopa s posebno odredbo, v kolikor seve mladostniki niso že člani HJ. Za mladino nemških narodnih skupin v Nemčiji je predvidena izjema. Tozadevna odredba pravi, da je mladina, katere starši ali očetje po izjavi pripadajo danski ali poljski narodni skupini, od obveznosti izvzeta in ji ni treba pripadati HJ. Starši javijo svojo tozadevno željo nižji upravni oblasti. Mladinske organizacije drugonrodnih skupin nadzira notranji minister.

Slovenska prosvetna zveza se je kot zastopnica slovenske narodne družine na Koroškem obrnila na pristojno mesto z željo, da se ugodnost lastne mladinske organizacije dovoli tudi koroškim Slovincem.

Trdno upamo, da bo Slovenska prosvetna zveza s svojo prošnjo uspela. Zakaj kancler Hitler pravi v svoji znameniti knjigi »Mein Kampf« tudi sledeče:

>Moti se, kdor misli, da se na primer iz Zamorca ali Kitajca lahko napravi Nемец, ker se učil nemščine in je v bodoče pripravljen nemško govoriti. — Če se kateremukoli ljudstvu usili tuja govornica in z njo zabriše najočitnejša razlika med narodi, potem je to kvečjemu bastardiranje (križanje), nikdar pa ponemčevanje. Ponemči se samo zemlja, a nikdar ljudstvo!

Te stavke je zapisal vodja Velike Nemčije na strani 428 označene knjige.

V Damasku v Siriji so ponovno izbruhnili teški nemiri, ki so naperjeni proti Franciji, ki ima nad Sirijo pokroviteljsko oblast.

Č. g. Anton Skubic, 25 let dekan v Ribnici.

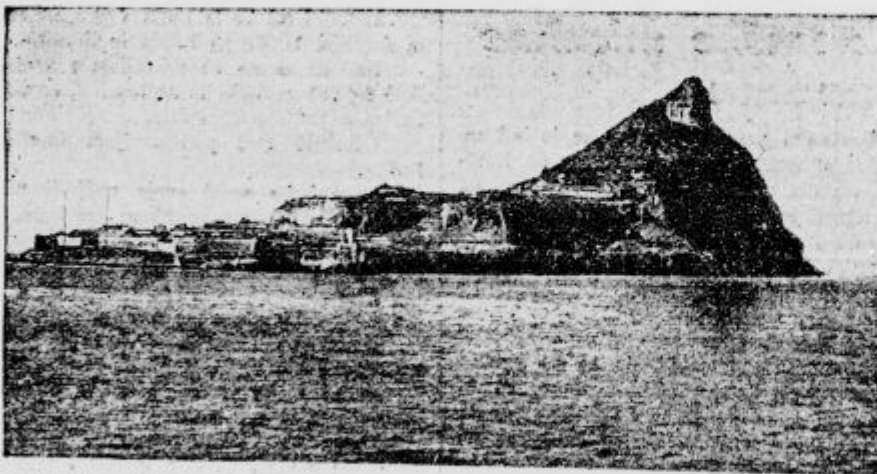
**Kupujte pri tvrdkah,
ki oglašajo v »Domoljubu«**

Viktor Kozumernik, novi predsednik Delavske zbornice.

Predsednik senata dr. Anton Korošec med slovenskimi časnikarji v Celju.

Angleške utrdbe na gibraltarski pečini, o katerih se danes mnogo govori in piše

G. predsednik Dragiša Cvetkovič bere na postaji v Rožaki Slatini »Slovenca«.

V vsako hišo katoliški časopis!

Pogled na narodno skupščino.

Pogled na razstavní prostor belgrajkega velesajma. V ozadju zemunski most in Belgrad.

Palača prometnega ministrstva v Belgradu.

Stari in novi Belgrad. Stare majhne hišice se vedno bolj umikajo mogočnim palačam.

Zvezdarna v Belgradu.

Predsednik vlade g. Dragiša Cvetkovič govori slovenskim častnikarjem v Celju

PO DOMOVINI

Politika zadnjega tedna

V soboto 16. aprila je ministrski predsednik Dragiša Cvetković dospel v Zagreb in se dopoldne dve uri posvetoval z dr. Mačkom. Popoldne pa je napravil zlet v zagrebško okolico tja do Rogaške Slatine, kjer se je Cvetković sestal s tam navzočimi politikami dr. Korošcem, dr. Spahom in drugimi.

Po italijanski zasedbi Albanije je bil v Londonu in Parizu sprejet sklep, da Anglija in Francija objavita slovesno obveznost, da z vso svojo oboroženo silo jamčita za nedotakljivost in neodvisnost Grčije in Rumunije, ker sta uprav ti dve državi v zadnjih dneh imeli občutje, da sta ogroženi, čeprav je Italija dala grški vladi vsestranska zagotovila, da nima proti Grčiji nobenih zlih namenov. Izostalo je le še jamstvo za Turčijo, s katero se pogajanja nadaljujejo. Angleški in francoski tisk napovedujeta, da bodo uspešno zaključena in da bo s pristopom Turčije dokončno zgrajena na evropskem vzhodu in jugovzhodu »mrtva črtca, čez katero bi bigl vsak razmah katerekoli velesile istoveten z napovedjo vojne Franciji in Angliji. Angleško-francoski izjavi se je pridružil tudi še Roosevelt, ki je dejal, da bi se morale Zedinjene države severne Amerike brezpogojno takoj priključiti Angliji in Franciji, ako b ti dve državi biti zapleteni v vojno.

Z ozirom na napetost, ki je pretekli teden vladala, so nekatere države izvedle delne mobilizacije. Tako je Italija mobilizirala 15 letnikov rezervistov. Poljska jih je mobilizirala pet, Rumunija tudi toliko. Nizozemska je vpo-

klicala 50.000 mož, Francija je izvedla obsežne mobilizacijske ukrepe, v Nemčiji obseg mobilizacije ni znan, Anglija pa je okrog Malte in grških voda zbrala 180 vojnih ladij ter je vse njeno brodogradnjo v pripravljenosti.

Odkar pa je zadnje dni odjenjala politična napetost smemo pričakovati, da se bodo tudi vojaški ukrepi postopno razveljavili.

Jugoslavija je v preteklem kritičnem tednu kazala modro, miroljubno zadržanje, za kar je v mednarodnem svetu tudi žela hvaležno priznanje.

Iz raznih krajev

Boštanj ob Savi. Velikonočni prazniki so letos posebno odjeknili v naših dušah in zapustili neizbrisne sponine. Dve nenadni smrti sta nam grenili praznično razpoloženje in nas opomnili: »Cujte in molite...« V torek velikega tedna je šel v prostovoljno smrt komaj 20 letni fant A. R. Kaj je spravilo nesrečnega fanta do tega dejanja, ne vemo, vemo pa, da bo naša mladina našla oporo za svoje mladoletne boje le v praktičnem izvrševanju krščanskih dolžnosti. Poslušajte fantje Marijo, ki vam v narodni pesmi kliče: »Fantič, le gor vstan, — greva za Jezusom«. Na velikonočno nedeljo se je nepričakovano preselil v večnost Anton Brinovc iz Radne. Zjutraj je bil še pri procesiji in sv. maši, pozno zvečer pa je stopil nenadoma pred pravičnega in vsevednega Boga. Glasen opomin, da moramo biti vedno pripravljeni. Velikonočne procesije se veselo stari in mladi in tudi mi smo jo z veseljem pričakovali. Saj slovi naša procesija po svoji lepoti in privlačnosti. Našo procesijo je poleg salezijanskih bogoslovcev še posebno povzdignila naša uniformirana mladina. Salezijanski godbi iz Radne, pri kateri igrajo fantje

iz boštanjke in sevniške župnije, se prav lepo podajo nove mornariške obleke z belimi čepicami. Niš manj pester pa ni bil pogled na naše tante in dekleta v lepih krojih. S svojim resnim in dostojnim obnašanjem med procesijo in v cerkvi med sv. mašo so zbudili zanimanje vseh. Lep je bil pogled na več kot 50 fantov, članov godbe in fantovskega odseka, ki so med sv. mašo stali v neposredni bližini oltarja. Mislim, da ni bilo očeta in matere, ki bi ne želela svojega sina videti rajši med to zavedno katoliško mladino, kot pa med tistimi, ki na samo Veliko noč niso prestolpili cerkvenega praga. Starši, izprašajte si veat, če nimate morda tudi vi krivi raznih žalostnih zablod svojih otrok, ker ne pazite, kako izvršujejo svoje verske dolžnosti, ker vam je vseeno v kakšno društvo zahaja vaš otrok. Ti mladina pa se okleni tistih organizacij, ki imajo za svoj temelj Boga, za voditeljico Cerkev in ostala boš zvesta Bogu, narodu in državi! In taka mladina bo postala kvas naša župnije in svetla luč vsej mladini za krščansko čednost.

Primskovo pri Kranju. V nedeljo 16. aprila se je od nas poslovil g. župnik Alojzij Peček, ki je hodil med nas Primskovljane dve leti. Vsak dan je prišel iz Kranja in v teku svojega bivanja med nami si je pridobil mnogo prijateljev, tako da ga bomo kar pogrešali. Posebno nam je ugajala njegova dobra volja, ki jo je prinesel, kamor je prišel. Zbiral nas je v cerkvi in hvaležni smo mu za vse njegovo delo, ki gotovo ni bilo lahko, posebno, kadar je v zimi moral v slabem vremenu hoditi na Primskovo. Res nam je mnogo ljubezni izkazoval, posebno se je zanimal za bolnike, ki jih je mnogo obiskoval. Z vsakim je govoril, za vsakogar je imel dobro besedo in s svojim domačim humorjem in z vedro voljo je marsikoga pridobil. Še enkrat se mu za vse delo med nami lepo zahvaljujemo in želimo, da bi na svojem novem mestu kot župnik v Pečah pri Moravčah bil srečen in tako dobre volje kakor je bil pri nas. — Ključemo mu: na evidenje, ker pričakujemo, da bo še kdaj prišel pogledat med nas, Primskovljani.

Gorenja vas pri Ratečah. Na velikonočni ponedeljek ponoči je po kratki pljučnici umrl Peter Krajnik. Pokojnik je bil kremenit značaj in blaga duša. Naj mu sveti večna luč. Težko prizadeti družini naše iskreno sožalje.

Rakek. Nimamo še samostojne župnije, pa smo letos dobili dovoljenje, da smo imeli v naši novi cerkvi vse obrede velikega tedna, razen blagoslova krstne vode na veliko soboto. V soboto zvečer

Besede

(Povest)

Splasil N. Velikonja, ilustriral akad. slikar L. Sušmelj
Slike iz tromesečne kronike o naših krajih.

»Ko bi padlo nekaj dežja, bi se smrad ne čutil in tudi trava bi ne bila osušena!«

»Samo, da bi Janez res napravil jama! Same sitnosti ima človek z orožniki. Pa tisto večno vpraševanje in potem pisarjenje! Stavim, da bo treba spet poročatit, če dejal Brus.

»Zato pa si tul če vozim ali sočem trame, sem moker od dežja ali potu; da bi bil kdo v pisarni moker, še nisem slišal. Če je, je po grluč je široko razlagal Liker ter se oziral nazaj. Ni se zmenil za ženske, ki so glasno molile, od zadaj. »Zato piši, kličikokrat in kakor hočejo!«

Bolčina je mahal s klobukom, kakor bi sejal.

»Tudi organisti niso boljši. Prav nič. Tudi ti so gospodje!« Spomnil se je nekih njegovih besed, da treba organista.

»O, seveda, a drugače je z organistom, če je grobar in mežnar. Čudim se, zakaj ga pri nas nitč je odvrnil Liker. »Če je mežnar in grobar, ne more biti gospod!«

»Kaj pa bo potem z Luko?« je oponesel Bolčina.

»Naj bo, kar je bilo prej! Oglar je bil, dokler je bil še Dreje za mežnarja. Pa naj bo spet! Kadar nanese prilika, bom predlagal!«

»Stroški bodo!«

»Se bo tako uredilo, da ne bodo!«

»Zdaj so spet začeli o pastirjuče je zobrnil Bolčina.

»Spet pravijo, da je nekomu všeč, če je Lende na glavo padel s češnje.«

7

»Čenče, čenče!« je dejal Liker ter bil jezen, ker ga je prekinil.

»Ah, kaj bilč je razkrečil prste Bazk ter jih dvignil, kakor bi hotel pogledati črne nohte. »Nič se ne vel ljudem je dolgčas. Pri senu uganajo kar iz trave! Kaj bi? Najboljše je, če je človek tiht!«

»Seveda, seveda! Ampak nekaj bo le res; ljudski glas božji glas!« je menil Bolčina.

»Ali babje marnič je jezno odvrnil Liker. »Nekdo si izmislil, drugi trobijo, hujše trobijo, kakor kliče zjutraj pastir! Naj bi zinili, če kaj vedo! Zakaj si nihče ne upa. Ker ne vedo!«

»Ne vedo!« je ponovil za njim Bazk in umolknil.

»Vinska rutica se zelo čutilč je širil nosnice Liker, ker mu je bil pogovor neprijeten.

»Prav tu je je mnogo! In nihče je ne trgač je menil Brus, da bi mu pomagal zaobruniti besedo.

»Nihče!« je ponovil Bolčina, ki ga je bil zmotil v mislih. Tako so se lovili za besedo, ki jim ni hotela teč. Jezno je obrnil robido, ki se je plazila čez grm. Ujel se je bil nanjo; njeno trnje mu je ostalo v hlačnici. Pulil ga je ter godrnjal, da bi moral palir videti tudi to trnje, če je plačan.

»Če bi mu nastavil cekin, bi ga gotovo videl!«

Vsem se je poznalo, da nekaj leži nad njimi. Moški so mrmrali za ženskami, kakor bi se drobno kamenje rahlo sipalo na suhe listje. Pred vsakim znamenjem so se premenjali pogrebel. Kdor je bil na desni, je stopil na levo, da se mu oohladi ramac. Pri oštriju Bratenčku je stala gruča ljudi, ki so živo mahal z rokami. V Kotč so se glasno čuli okovani čevlji, ko so stopali skozi gozd. Spet se je razlegel kukavičji glas v bukovem gozdu, obupno in prestrašeno, kakor bi kdo kradel. Čez hip

RAZNO

Konec medvedarjev. Rumunska vlada je izdala odlok, ki strogo prepoveduje vsako javno produkcijo z medvedji S to odredbo so udarjeni v prvi vrsti cigani, ki so večkrat za specialiste v dreveri medvedov. Cigani so vodili medvede po svetu z obročkem v nosu in so jih naučili plesati na ta način, da so se dotikali prednjih šp z žarečimi železi. Zaradi tega so medvedje pokakovali. Kadar so jim pozneje pokazali železno palico, so se sami postavili na zadnje noge in izvajali ples, katere so cigani spremljali s primitivno godbo.

Vodovod Poncija Pilata. Italijanski listi poročajo iz Palestine, da so v bližini Betlehema odkrili vodovod, ki ga je dal napraviti Poncij Pilat kakšnih 30 let po Kristusovem rojstvu ter je dovajal vodo iz Hebrona v Jeruzalem. Voda je tekla po kamenitih cevih. Del takšne cevi bodo poslali v London na razstavo o Palestini.

Kolšno tehtna naših dni? Medicinska fakulteta v državi New York je izdelala postopek, ki omogoča

obema bogat plačnik, žalujočim po tolažnik. — Dekleta iz Marijine družbe nameravajo nabaviti novo družbino zastavo. Prejšnja je po 30. letih doslužila. V ta namen so dekleta — družbenice po fari zbirale prostovoljne prispevke. Kljub slabim razmeram v katerih živimo, se je ta zbirka kaj dobro obnesla. Da bi se le kmalu toliko zbralo, da bi se zastava lahko naročila! — Pri letošnji velikonočni procesiji smo po tolikih letih videli naše mladinske organizacije, fantovski odsek in dekliški krožek v krojih. Mladina, oklepaj se svoje organizacije! — Našo občino so zapustili orožniki, ki so bili dolgo vrsto let nastanjeni v občinski hiši v Vel. Stangi. Obširni orožniški rajon je sedaj razdeljen tako, da spadajo nekatere vasi pod sosednje orožniške postaje. Občinska hiša pa, ki je sedaj izpraznjena, se bo pa preuredila v osnovno šolo za župnijo Stanga. — Hvala Bogu lepo vreme imamo, in smo s poljskim delom gotovi. Nadvse lepo kaže sadno drevje, popje se je razpustilo v cvet in ako nas Bog obvarje pozne slane in drugih nezdod, bo sadja dosti.

Mavečice. Vode nam primanjkuje, zelo pogrešamo vodovoda. Na sv. Jožefa dan smo sklenili z razstavo gospodinjsko-kuharski tečaj, ki ga je priredila Krščanska ženska zveza v Ljubljani in obiskovalo 16 deklet. — V farni cerkvi smo postavili nove hrastove klopi in presnažili še druge predmete, da je sedaj župna cerkev prav lična. — Na svetno nedeljo sta napravila Fantovski odsek in Dekliški krožek dobro uspelo akademijo. — Večina konj se še ni privadila cestnega valjarja, ki se počasi premika in puha črni dim.

Vače pri Lütiji. Po naših vaseh zelo primanjkuje živinske krme in zato so nekateri posestniki pričeli trgati slamo s streh. Naši brezposelni delavci zelo težko pričakujejo, da se zopet prične z gradnjo ceste Kandrš—Drtija. Naj že merodajni krogi nakažejo potrebni kredit, da se bo kmalu pričelo z delom in da bodo ljudje vsaj nekaj zaslužili. Vprašanje napeljuje elektrike je zopet stopilo v ozadje in to pa zato, ker se vaščani ne morejo sporazumeti o stroških za napeljava. V kratkem razdobju sta odšli v večnost dve vzorni krščanski materi. Bog jima bodi bogat plačnik.

Kostanjevica. Na veliko soboto je do sedaj še neznan zlikovec podtaknil ogenj pri gospodarskem posloju Martina Jordana iz Koprivnice. Zgorelo mu je vse, le stara hiša mu je ostala lmel je pripravljen potreben les za novo hišo, pa mu je tudi ta zgorel. Ker je imenovani občutno prizadet, ga priporočamo, da mu nudite pomoč v kakršnikoli obliki. Na

Sadjarški tečaj na Trati nad Škofjo Loko. Od 22.—24. marca 1939 se je tukaj vršil tridnevni sadjarški tečaj. Tečaja se je udeležilo 25 fantov iz vseh štirih občin Poljanske doline. V dopoldanskih urah se je predavalo, popoldne pa se je praktično delalo v sadovnjakih. Okrajni kmetijski odbor je preskrbel za brezplačno kosilo. Predavala sta gg. Hladnik in Rebolj. Tečajniki so po-

kazali izredno zanimanje za vsa sadjarška dela in so bili zelo hvaležni kmetijskemu referentu in okrajnemu kmetijskemu odboru za prireditev tečaja. Tečaj se bo v mesecu maju in oktobru nadaljeval v zvezi s praktičnimi deli. Upamo, da bomo naše sadovnjake potom mladine spravili v red in razumsko gojili sadje, kar nam že sedaj prinaša velike koristi.

Spodnji Prekopi so orožniki odkrili ponarejevalce dvodinarskih kovancev. Ker so bili kovanci slabo izdelani, so jim prišli na sled, še preden so jih mogli spraviti v promet. Glavni krivec in »specialist« za take stvari je prišel baje iz Trbovelj in je pred orožniki pravočasno pobegnil, dočim pa drugi trje krivci promiskujejo za zamreženimi okni svojo usodo.

Duhovne vaje za žene bodo v Domu Device Mogočine od 22. do 26. aprila. Pričetek prvi dan ob šestih zvečer, sklep zadnji dan jutraj. Oskrbnina 100 din. Vodijo ž. g. misijonarji sv. Vincencija Paveškega. — Prijave: Predstojništvo Lichtenurnovega zavoda, Ljubljana, Ambrožev trg 8.

Vel. Lašče. V soboto 22. aprila ob 8 zvečer in v nedeljo 23. aprila ob 3 popoldne bodo uprizorili naša fantje in dekleta narodno dramo v 5 dejanjih »Tla-

čani«. K prireditvi iskreno vabimo, ker je čisti dobiček namenjen fantovskemu in dekliškemu odseku. Velikolaški igralci smo izgubili marjivega sodelavca in režiserja g. sodnika Franca Lazarja, ki je odšel v Slov. Konjice. Istočasno smo izgubili marjivega društvenega delavca g. kaplana Mihelca, ki je šel študirat v Zagreb za profesorja. Dobil smo novega kaplana g. Janeža, katerega iskreno pozdravljamo v naši župniji. Tudi v bodoče bomo z veseljem in navdušenjem sodelovali pri naši mladinski organizaciji, ki naj nam vzgoji čim več dobrih in zavednih slovenskih fantov in moč, deklet in žena.

Sv. Andraž v Halozah. V zadnjem času je umrlo pri nas več ljudi. Med njimi je umrla dobra krščanska mati v 73. letu starosti Barbara Mlakar v Skorošnjaku. Svoje otroke je vzgojila v pravem krščanskem du-

Gospod Volodijovski

»Bo, ako Bog dá in moj mož sklene,« si je mislila gospa stolnikova, »jaz pa ju ne bom ovrhala.«

Zaradi tega sklepa je Kelling sedaj težje občeval s Kržišo in se mudil pri njej dlje kakor v svoji hiši. Sicer pa je hodila vsa družba vedno skupaj.

Zagloba je podajal roko navadno stolnikovi sami, Kelling Kržiši, Baša pa — bila je najmlajša — je begala sama; hitela je včasih daleč naprej, včasih pa se je mudila pred bazarji in si ogledovala blago in razna prekmorska čuda, ki jih dotlej še nikoli ni videla. Kržiša se je polagoma Kellingu privadila in kadar se je sedaj opirala na njegovo roko, kadar je poslušala njegov pomenek ali gledala v njegov plemeniti obraz, ji srce ni več toliko v prsih nemirno kakor poprej, ni je zapuščala zavednost, ni se je polajščala zmedenost, ampak neizmerna in opajajoča sladkost. Bila sta vedno skupaj; poklekala sta v cerkvah drug poleg drugega, njuni glasovi so se združevali v molitvi in pobožnih pesmih.

Kelling je dobro poznal stanje svojega srca; Kržiša pa, bodisi zaradi pomanjkanja poguma bodisi zaradi tega, ker je hotela sama sebe prevariti, si ni povedala: »Ljubim ga« — a v ljubila sta se zelo močno. Ker pa je poleg tega vzladalo med njima veliko prijateljstvo, ker sta se ne glede na ljubezen še neizmerno rada imela, a o ljubezni sami dotlej še nista nobene besede spregovorila, jima je čas potekal kakor sen in jasno nebo je bilo razpeto nad njima.

V kratkem so ga imeli seveda Kržiši zakriti oblaki občutkov, a takrat je bil še čas miru. Prav zaradi zblizanja s Kellingom, zaradi domačnosti z njim zaradi onega prijateljstva, ki se je obenem z ljubeznijo med njima razvevalo, se je končal Kržišin nemir. vtisi niso biti tako silni,

pomiril se je razdor krvi in domišljije. In tako sta si bila blizu, dobro jima je bilo, ko sta bila drug pri drugem, in Kržiša, ki se je z vso dušo predala tej prijetni navzočnosti, ni hotela misliti na to, da se kedaj konča in da je za razpršitev prevare treba le ene Kellingove besede: »Ljubim!«

Ta beseda je bila v kratkem izrečena. Ko sta bili nekoč stolnikova z Bašo pri bolni sorodnici, je pregovoril Kelling Kržišo in gospoda Zagloba, da bi obiskali kraljevski grad; Kržiša ga dotlej ni poznala in o njegovih posebnostih so se pripovedovala čuda po vsej deželi. Napotili so se torej tja v treh. Kellingova darežljivost jim je odprla vse dohode in Kržišo so pozdravljali tako ponižni pokloni vratarjev, kakor da je kraljica in vstopa v svojo prestolnico. Kelling je grad natančno poznal pa je jo vodil po prekrasnih dvoranah in sobanah. Ogledali so theatrum¹⁾, kraljevo kopalnico; ustavljali so se pred slikami, ki so predstavljale bitke in zmage, ki sta jih odnesla Sigmund in Vladislav nad vzhodnim divjaštvom; šli so na terase, od tam jim je plaval pogled daleč po deželi. Kržiša se ni mogla dosti naučiti, on pa ji je kazal in razlagal vsako stvar, od časa do časa pa je umolknil in gledal v njene temnomodne oči; zdelo se je, da govori njegov pogled: »Kaj pomeni ti zakladi spričo tebe, zaklad!«

Gospodična pa je razumela ta tih govori. Nato jo je pripeljal v neko izmed kraljevih sob in obstal pred vrati, skritimi v steni, ter dejal:

»Tud se lahko pride do stolnice. Tu je dolg hodnik, ki se končuje v majhno galerijo nedaleč od velikega oltarja. S tiste galerije ponavadi pristopujeta maši kralj in kraljica.«

»Poznam dobro to pot,« je odgovoril Zagloba, »ker sem bil zaupnik Jana Kazimirja in Marija Ludovika me je strastno ljubila; zato sta me oba često povabila s seboj k maši, in sicer zato, da bi se veselila moje družbe in bi jima moja pobožnost dvigala duha k Bogu.«

¹⁾ gledališče, oder.

»Ali hočeš, gospodična, iti noter?« je vprašal Kelling in dal znamenje vratarju, naj odpre vrata.

»Pojdimo,« je rekla Kržiša.

»Pojdita sama,« se je oglasil gospod Zagloba, »mlada sta in imata dobre noge, jaz pa sem se že zadosti nastopical. Pojdita, pojdita, jaz ostanem t vratarjem tu. Tudi če bi nekaj očenašev zmolila, ne bom hud zaradi zakasnitve, ker se ta čas odpočijem.«

Šla sta torej.

Prijel je za roko in vodil po dolgem hodniku. Ni pritiskal k srcu te roke; šel je mirno in zbrano. Stranska okenca so zdaj pa zdaj obsvetljevala njuni postavi, potem sta se zopet potopila v mrak. Njej je srce nekoliko bilo, ker sta zdaj prvič ostala sama, toda njegov mir in sladkost sta jo prav tako pomirjevala. Prišla sta slednjič na malo galerijo, ki je bila na desni strani cerkve, že za stopnicami, nedaleč od velikega oltarja.

Najprej sta torej pokleknila in začela moliti. Cerkev je bila tiha in prazna. Dve sveči sta goreli na velikem oltarju, vendar je bil ves ta globlji del cerkvene ladje pogreznen v svečan polmrak. Le od mavričnih šip so prihajali raznovrstni bleski in padali dva prekrasna obraza, zatopljena v molitev, mirna, podobna obrazom kerubov.

Kelling se je prvi dvignil in začel šepetati, ker v cerkvi ni smel na glas govoriti:

»Poglej, gospa, one baržunaste opore: na njih so sledovi, kjer sta se opirali glavi kralja in kraljice. Kraljica je sedela na tej strani, bliže oltarja. Odpočij se, gospa, na njenem mestu...«

»Ali je res, da je bila vse življenje nesrečna?« je šepetala Kržiša in sedla.

»Poveš o njej sem slišal, ko sem bil še otrok, ker se je pripovedovala po vseh viteških gradovih. Že mogoče, da je bila nesrečna, ker ni mogla poročiti tistega, ki ga je ljubilo njeno srce.«

Kržiša je oprla glavo prav na tisto mesto, kjer je bila vdolbina, ki jo je vtisnila glava Marije Ludovike, in je vrtela oči. Nekakšen bolesten ob-

Nad 2500 let star grob odkrit v Kranju

Kranj je doslej znan v našem zgodovinsko-pisju kot postojanka Langobardov, ki so zapustili bogate grobove na »lajhu« iz dobe preseljevanja narodov. Manj pa je bilo v tem mestu doslej rimskih in predrimskih najdb. Pred par dnevi pa so prišli v Kranju na dan grobovi iz dobe starih Ilirov. Na stavbišču industrijca G. Adolfa Praha, ki je po g. prof. dr. J. Zontarju obvestil o najdbi Narodni muzej v Ljubljani, so delavci zadeli na žare iz gline, v katerih je bil pepel, poleg tega pa več bronastih predmetov, tako lozenj bronaste fibule, nekaj bronast diadem za lase itd. Pod strokovnim vodstvom dr. R. Ložarja iz Ljubljane se je nato izkopavanje nadaljevalo in najdba se je izkazala kot lep iz kamna zložen grob v obliki nekake gomile, ki pa na površju ni bila vidna. Pepela je bilo do 10 cm visoko, vmes pa so ležali neštevilni kosi lončenih posod, krasna fibula iz bronca, na njej sta bili zatakneni dve spi-

ralni zapestnici iz bronca, obeski, več zlomljenih obročk, večja posoda iz črne preka-jene gline, okrašena z vložnimi bronastimi gumbi, manjša zelo lepa skodelica, bronasta okrogla okrosna ploščica (uhana?) in drugi predmeti, ki so pripadali očitno neki ženi.

Grob izvira iz dobe, ki je najbrž istočasna starejšim grobovom na Vačah, to je iz 8. do 7. stoletja pr. Kr. V njem je ležal pepel ženske, Ilirke, ki je bila sorazmerno zelo premožna. Predmeti, zlasti bronasti, kažejo podobne oblike kot oni z Vač, keramika pa je še skrbneje izvedena. Grob predstavlja za Kranj lepo zgodovinsko bogatitev.

Najdba je vzbudila v Kranju mnogo pozornosti. Posebna zahvala gre g. A. Prahu, ki je dal za izkopavanje potrebno zemljišče brezplačno na razpolago in ki bo lepo najdbo prepustil Narodnemu muzeju v Ljubljani. Svet, na katerem je najdba prišla na dan, je zelo zanimiv in obeta nadaljnja odkritja.

ku. Ob odprtem grobu se je poslovlil od nje g. dekan Škamlec, ki je stavil rajno mater za zgled materam in ženam. Peveci so ji zapeli par žalostinke. Neizprosna jetika je pretregala naš življenja mlademu očetu Antonu Emeršiču. Rajni zapušta pet nepreskrbljenih otrok. Po dolgotrajni bolezni je umrla v Gospodu Marija Kranjc. Iskala je zdravja po bolnišnicah, pa je tla ni našla. Zapušta moža in 6 nepreskrbljenih otrok. Rajni naj uživajo večno plačilo. Imamo krasno pomlad po naših haloških gričih. Vse je v najlepšem cvetju. Bog daj, da bi bil v jeseni tudi obilen pridelek. Vinogradniki se pritožujejo zaradi slabe vinske trgovine. Upamo, da bo prihodnje leto boljše, ker bo začela obratovati zadrudna klet, ki jo gradijo v Ptuj. Upamo tudi, da razni oderuhi ne bodo več poleli naših žepov s haloškimi žujji. Pri nas se je pojavila influenza ali »spanka« in je po nekaterih hišah položila na bolniško postelj kar vse družinske člane. Smetnega primeru do sedaj še ni bilo, daj Bog, da bi bilo tudi v prihodnje nam prizaneženo.

Vranja peč. Na veliki petek smo pokopali dobro krščansko mater Marijo Erdani, po domače Kočarjevo mamo. Dočakala je 60 let, ki so bila polna dela, trpljenja, dela in molitve. Zapušta moža, sina in hčer. Rajni mami naj sveti večna luč, preostalim pa naše sožalje!

Št. Vid pri Stični. Dne 14. aprila smo položili k večnemu počitku 22 letnega Selana Jožefa iz Hrastovega. Težka in mučna bolezen je strla dobrega fanta. Bog mu bodi milostljiv. Občni zbor JRZ je bil prav dober obiskani. Na tem občnem zboru je poročal naš poslanec dr. Lavrič o notraji in zunanji politiki. Maršikaj smo predložili g. poslancu, da nam po možnosti izposluje na merodajnih mestih.

Brunice pri Novem mestu. Naša župnija ima okrog 2100 prebivalcev, pa imamo letošnje leto 155 »Domoljubov«, dočim smo jih imeli leta 1938 še samo 120. Lep napredek! Število je kar zadovoljivo, če upoštevamo našo revno okolico brez vsake industrije. Skušali bomo »Domoljuba« dvigniti vsaj na 200, ker

je »Domoljub« naš najboljši prijatelj, ki nas seznanja z vseni važnimi dogodki in nas vsak teden s svojo prilogo tako lepo in poceni poučuje o kmetijstvu. Na evetno nadežo smo pokopali ob veliki udeležbi ljudstva Janeza Kelvišarja, ki je umrl v najlepši moški dobi 43 let. Od jeseni je bolehal na jetiki, a sedaj ga je pa Bog poklical k sebi. Bil je odlični pevec, tenorist našega cerkvenega zbora. Po svojem poklicu je bil čevljar in daleč na okoli znan in priljubljen. Na zadnji poti so ga spremljale gasilske čete s 102 člani. Ob grobu mu je sprotajeval v slovo tople besede go-spod Marinč, za kar mu bodi izrečena najlepša zahvala. Počivaj v miru dragi tovariš! Birno bomo imeli pri nas dne 4. maja. Vse sedaj delamo načrte, kako bomo okrasili župnico z zelenjem in s mlaji. V zadnjem času izvažajo od nas mnogo kristalnega belega peska. Menda ga potrebujejo za steklo in porcelan. Pesek, pravijo, je prvovrsten. Uznovci so se spravili nad zidance in perutino. Orožniki so jih nekaj že izvedli, ostali pa tudi še pridejo na vrsto. Sodišča naj bi takim ljudem malo bolj ostro stopila na prste, potem se latvine gotovo ne bodo več tako pogosto ponavljale.

Preserje. Prosvetno društvo iz Preserja je priredilo v nedeljo 16. aprila izlet v Rakitno. Z izletom je društvo uprizorilo v Rakitni tudi znano igro »Podrti križ«, ki je na občinstvo zelo globoko vplivala. Igralci so igro zelo dobro izvedli, dokazali so, da so tudi po-deželski odri zmorni pokazati občinstvu umetniško dovršene igre. Tudi v prihodnji sezoni pričakujemo od »Prosvetnega društva« v Preserju podobnih del.

Brunica. Občnega zbora sadjarske podružnice se je udeležilo nad 60 članov. Uvodoma je bilo predavanje o zatiranju sadnih škodljivcev in drugih važnih vprašanjih. Sledila so poročila predsednika in odobornikov. Pregledovalca računov sta našla račune v najlepšem redu. Izvolili so sedanji marljivi odbor s predsednikom Marinčom. Na novo je bil soglasno izvoljen v odbor naš veliki prijatelj in širilec umnega sadjarstva gospod višji sodni svetnik Levničnik. Razmotrivali smo tudi o naši sadni trgovini in o ustanovitvi sadne zadruge. Sklenjena je bila tudi sledeča zahteva: Vse poškodbe sadnega drevja po raznih brezvestnih, hudobnih ljudeh naj bi se kar najstrožje kaznovalo, ozir. naj bi se izdal zakon o zaščiti sadjarstva, ker je sadjarstvo naš kruh.

Vojnik pri Celju. Naša nova občinska uprava, ki vodi občino od pretekle jeseni, se skrbno trudi, da uredi in izboljša občinsko gospodarstvo. Prejšnji občinski odbor se je hvalil, kako je dobro gospodaril, pustil denar v blaginji itd. Svetujemo našim političnim nasprotnikom, naj se nikar ne bahajo s svojim

žutek ji je stisnil prsi; nekakšen hlad je nenadoma zavel iz prazne cerkvene ladje in vzel toplino tistemu miru, ki je še pred trenutkom napolnjeval vse njeno bitje. Ketting je je molče gledal; nastala je prav cerkvena tišina.

Potem se je polagoma sklonil h Kržišinih nogam in začel s trepetajočim, toda mirnim glasom govoriti:

»Ni greh, da na svetem mestu poklekнем pred teboj, zakaj kam, če ne v cerkev, prihaja čista ljubezen po blagoslov. Ljubim te bolj kakor zdravje, ljubim te nad vse zemeljsko dobro, ljubim te z dušo, ljubim te s srcem in tu vpršio tega obarja ti priznavam svojo ljubezen!...«

Kržišino obliže je pobledele kakor platno. Z glavo oprta na bržunaste opore se nesrečna gospodična niti ganila ni, on pa je govoril dalje:

»Zato ti noge objemam in te prosim za razloho: ali naj odidem z nebeško radostjo ali z neznanostno bolečino, ki je sploh preživeti ne morem?...«

Tu je za trenutek čakal odgovora, ko ga pa ni bilo, je sklonil glavo tako, da se je dotikala skoraj Kržišinih stopal in videti je bilo, da se ga polahča vedno večje razburjenje, ker mu je glas drhtel, kakor da njegovim prsim primanjkuje zraka.

»V tvoje roke polagam svojo srečo in svoje življenje. Usmiljenja pričakujem, ker mi je strahno težko...«

»Moliva k Bogu za usmiljenje!« je nenadoma zaklicala Kržiša in se vrgla na kolena.

Ketting ni razumel, toda ni se drznil nasprotovati tej želji, zato je poln pričakovanja in nemira pokleknil poleg nje in zopet sta začela moliti.

V prazni cerkvi je bilo trenutno slišati povzdignjene glasove, ki jim je odmev dajal čudne in žalobne zvoke.

- »Bog, bodi milostljiv!« se je oglasila Kržiša.
- »Bog, bodi milostljiv!« je ponovil Ketting.
- »Usmilil se nas!«
- »Usmilil se nas!«

Naprej je molila tiho. Ketting pa je videl, da ji jok stresa vse telo. Dolgo se ni mogla pomiriti, potem pa, ko se je pomirila, je še dolgo klečala negibno, slednjič se je dvignila in rekla:

»Pojdiva!«

Odšla sta zopet na oni dolgi hodnik. Ketting je pričakoval, da dobi po poti kak odgovor, in ji je gledal v oči, toda zaman. Šta je urno, kakor bi želela, da pride čimprej v sobo, v kateri je čakal nanju gospod Zagloba.

Ko je bilo lored do vrat le še nekaj korakov, jo je vitez prijel za rob krila.

»Gospodična Kristina,« je rekel, »pri vsem, kar je svelega...«

Tedaj se je Kržiša obrnila v stran, prišla tako hitro njegovo roko, da se ni mogel niti najmanj upirati in jo pritisnila v trenutku k ustom.

»Ljubim te iz vse duše, toda nikdar ne bom tvoja!« je rekla.

In preden je presenečeni Ketting mogel spregovoriti besedico, je še dodala:

»Pozabi vse, kar je bilo!...«

Čez trenutek sta bila oba v sobi.

Vratar je spal v enem stolu, gospod Zagloba pa v drugem. Vendar ju je prihod mladih zbudil. Zagloba je odprl oko in začel s njim mežikati; ni se še popolnoma zavedel. Polagoma pa se mu je vrnil spomin časa in oseb.

»Ha, to sta vidva!« je rekel in si poliskal pas navzdol. »Sanjalo se mi je, da je prišel novi kralj, a ta je bil Piast!« Ali sta bila na galeriji?«

»Da.«

»Ali se vama ni morda prikazala duša Marije Ludovike?«

»O da!« je odgovorila Kržiša tiho.

XIV.

Po odhodu iz gradu je moral Ketting zbrati misli in se otresti presenečenja, v katero ga je

⁷³ Prvi kralj, ustanovitelj poljske države.

spravilo Kržišino vedenje; zato se je takoj pred vrati poslovlil z njo in Zaglobo. Onadva pa sta se vrnila v krčmo. Baša in gospa stolnikova sta bili tudi že prišli nazaj od bolnice in gospa stolnikova je pozdravila gospoda Zaglobo s sledečimi besedami:

»Prejela sem pismo od moža; mudi se doslej pri Mihaelu na postojanki. Zdrava sta oba in napovedujeta v kratkem svoj prihod. Je tudi pismo od Mihaela zate, gospod, zame pa le podskriptum⁷³ v mozemem. Tudi piše mož, da je srečno končal preprij, ki ga je imel z Zubri za neko Bašino posest. Sedaj so tam že okrožna zborovanja blizu...«

Pravi, da ima tam ime gospoda Sobieskega zelo velik vpliv, zato se bo tudi zborovanje vršilo po njegovi misli. Kdor je živ, se odpravi na elek-cijo, toda naši kraji bodo držali z gospodom kron-skim maršalom. Tam je že toplo in dežuje... V Verhucju pri nas so pogorela poslopja... Služab-nik je ogenj zanetil in ker je bil veter...«

»Kje je Mihaelov list zame?« je vprašal gos-pod Zagloba in prekinil potok novic, ki jih je čestita gospa stolnikova v eni sapi pripovedovala.

»Tukaj je!« je odgovorila gospa stolnikova in podala pismo. »Ker je bil veter, ljudje pa na sejm-u...«

»Kako sta prišla ta lista sem?« je zopet vprašal Zagloba.

»Prišla sta v dvorec gospoda Kettinga, od tam pa jih je prinesel služabnik. Ker pa je bil, pravim, vetr...«

»Ali hočeš, gospa, dobrotnica poslušati?«

»Da, prosim lepo.«

Gospod Zagloba je zlomil pečat in začel brati, najprej polglasno sam zase, potem pa glasno za vse:

⁷³ pripis.

V boj za naše časopisje!

lukeno kangarne voljeno svila platno delene cefire tkanine

V NAJNOVEJŠIH VZORCIH
V NAJVEČJI IZBIRI
V NAJBOLJŠI KAKOVOSTI
IN PO NAJNIŽJIH CENAH

STALNO

Stennecki
CELJE 19

NAJVEČJA DOMAČA TRGOVSKA HIŠA V JUGOSLAVIJI!

VZORCI IN CENIK ZASTONJ

občinskim gospodarstvom. Kdor ima več dolgov kot v žepu denarja, se pač ne more hvaliti, da je dober gospodar. — Zaradi nastalih ovir se je morala slavnost blagoslovitve novih zvonov pri sv. Tomažu preložiti na prvo nedeljo v maju. — Osnoval se je pripravljajni odbor za gradnjo farnega doma v Vojniku. — Za kmečki tabor v Celju se vneto pripravljamo. Naša fara bo sodelovala polnoštevno.

Roka pri Krškem. Stari rod hira, gine. Začuda mnogo naših starih in najstarejših ljudi je zadnji čas končalo življenjsko pot. Prošli teden je smrt zamahnila s svojo koso nad 83letnim Andrejem Duhom iz Zabukovja. Bil je znan po svoji šegavosti, ki ga tudi na stare dni ni zapustila. Na Površju pa je odšla v večnost tudi 80letna Ana Lekše-Kovačkovka. Večni mir!

Škocjan pri Mokronogu. Zaradi denarne stiske se tudi naš kmet ubija glavo, kako bi prišel do vsaj potrebne denarja. Tako se tudi po naših gozdovih seka vsakovrstni les kar na debelo in še malo, pa bodo naši bujni gozdovi same puste goličave. Pa še na drug način se nekateri poslužujejo denarja, namreč da kar sredi noči hodijo z vozovi v gozdove in kradejo svojim sosedom les. Tako sta bila pred kratkim zasačena dva posestnika. Taka dejanja vodijo v pogubo.

Iz naših društev

i Besnica pri Kranju. Prosvetno društvo bo priredilo v nedeljo 23. aprila ob pol 4 popoldne v gasilnem domu v Sp. Besnici žaloigro v 8 slikah »Prokletac. Snov je vzeta iz francoskega kmetkega življenja iz sredje 19. stoletja. Vse okoličane vabimo, da pridejo igro gledat.

i Cerkije na Gorenjskem. Prosvetno društvo bo uprizorilo v nedeljo 23. aprila ob 3 popoldne finžgarjevo igro »Divji lovec. K obilni udeležbi najlepše vabljeni.

i Dob. Okrožni tabor Fantovskih odsekov za karniško okrožje bo v nedeljo 4. junija t. l. v Dobu pri Domžalah. Prosimo vsa društva, da omenjenega dne ne priredijo večjih prireditev.

Ljudje, varujte se nepotrebnih pravi!

V prijazni vasi pod visokimi Karavankami so ljudje oblagodarjeni z obilico dobre vode. Nad vasjo je priprost rezervoar, ki brez strojnika in motorja dovaja vodo v vas na dve javni napajališči, pa tudi vsaka druga hiša imajo svojo pipo ali korito. Kakšni reveži so nasprotno prebivalci v Suhi Krajini in v Beli Krajini, ki morajo ob navadni suši voziti vodo po več ur daleč. Saj nam je še v dobrem spominu, da je pred par leti v teh krajih dovažal vodo iz Krke in Kolpe škropilni avto iz Ljubljane. Ljudje pod Karavankami pa ne znajo ceniti tega božjega daru, ampak se zaradi njega celo stepe, potem pa spravdajo in plačajo povrh tega še ogromne stroške.

V navedeni vasi sta bila soseda Dolinar in Hribar. Prvi je bil majhen, pa je imel dolg jezik, kaj rad je nagajal sosedom, drugi je bil velik in resen mož. Hribar je imel pri svoji hiši korito, dočim je Dolinar svojo živino napajal na vaškem napajališču, ki je bilo oddaljeno kakih 50 korakov. Iz nagajivosti in obznanosti — ne iz potrebe — je Dolinar svojo živino prignal na Hribarjevo korito, kar pa seveda Hribarju ni bilo prav. Zato je ta Dolinarja mirno opozoril, da on ne pusti na svojem koritu tuje živine napajati. Dolinarja je to toliko razkačilo, da je zaporedoma pobral tri kamne, jih zagnal proti Hribarju; ko pa je segel po četrtem kamnu, ga je veliki Hribar prijel z eno roko zadaj za vrat, z drugo pa ga je udaril po ustih tako, da mu je izbil tri zobe in mu prizadejal tudi na tilniku telesno poškodbo. Pri tem sta se obdelovala seveda tudi z jezikom.

Nato sta se urno praznično oblekla, pustila gospodarstvo v nemar, hitela k zdravniku po zdravniško spričevalo, nato pa vsak k svojemu advokatu ter vložila kazensko ovadbo drug proti drugemu. Pred sodiščem bi se bila lahko poravnala na ta način, da bi bila drug drugemu dejanje odpustila, pa vsi sodnikovi poskusi so bili zaman. Vsak je bil obojen v precejšnjo denarno kazen in povračilo stroškov, ki pač niso bili majh-

ni. Dolinar je zahteval tudi precej visoko odškodnino za izbite zobe in za bolečine; kazenski sodnik pa ni imel dovolj podlage, da bi pravilno odmeril odškodnino, zato je Dolinar tožil Hribarja, kakor pravimo, »na štempelnece, torej pred civilnim sodnikom. Hribar se je izgovarjal, da je ravnal v silobranu, vendar pa sodnik ni upošteval tega zagovora, kajti velikan bi se bil lahko obrnil pritlikavca na drug način, ne da bi mu bil moral zobe izbiti. Vendar se je pa sodnik oziral na to, da je Dolinar s svojim neopravičenim nastopom sam izzval svojo poškodbo; če bi bil on pustil Hribarja pri miru, bi se ga tudi Hribar ne bil lotil. Sodnik je priznal Dolinarju samo polovico njegovega zahtevka, drugo polovico pa mora sam trpeti. Pri vsem tem pa je ta »špasec stal Hribarja okrog 3000 din, Dolinarja pa 2000 din, razen tega je bil pa še ob 3 zobe, ne oziraje se na to, koliko razburjenja sta doživela in koliko zlatega časa sta zamudila. Pravda je šla namreč čez vse tri inštanse.

Iz tega se vidi, kako daleč pripelje šlovska trma. Hribar ni imel nikake škode, če je Dolinar napajal na njegovem koritu, Dolinar pa je imel prav blizu vaško korito in mu ne bi bilo treba Hribarja jeziti.

Kakšne plače imajo državni poglavarji

Ob volitvi novega — prav za prav starega — predsednika francoske republike je pariško časopisje načelo vprašanje o zvišanju predsednikovih prejemkov. Poglavar ene največjih držav na svetu je v sedanjem papirnatem francoskem denarju prav slabo plačan, če upoštevamo velike izdatke, ki jih ima za reprezentanco in za razna potovanja. Predsednik Francije dobiva vsega samo 5 milijonov 400 tisoč din plače v naši veljavi. Davka od teh prejemkov mora odšteti 1.450.000 din. Izdatki, zvezani z njegovim uradnim položajem, so toliko, da je do Alberta Lebruna, ki mu gospodarske posle spretno vodi žena, moral še vsak francoski predsednik dodajati iz svojega.

Dohodki francoskega državnega poglavarja so še zlasti nizki, če jih primerjamo s plačami drugih državnih voditeljev. Angleški kralj dobiva od države letno 108 milijonov dinarjev, razen tega pa ima še velike dohodke iz Cornwallske vojvodine, iz raznih rudnikov, posestev, hiš itd., ki so v lasti ali v izkoriščanju vladarske rodbine.

Najmanjše dohodke med evropskimi vladarji je imel albanski kralj Zogu: po ustavi mu je dala država samo nekaj nad milijon dinarjev. V sredi med najbogatejših in najslabše plačanimi evropskimi državnimi glavarji so:

(Glej naslednjo stran.)

70 letnica delavne žene

V ponedeljek, dne 17. aprila je poteklo 70 let, odkar je v brusniških hribih zagledala luč sveta teta bengalskega misijonarja, jezuitskega brata Udoviča, Ana Udovič. Nič kaj dobrega ji ni mogel nuditi siromašen hribovski domek, kmalu je morala vzeti culico v roke in odšla služiti za pastirico, pozneje za dekle, vrtnarico, dnuarico itd. Od Podgorja šentjernejske lare, Kandije in Novega mesta jo je vodila službena pot v Ljubljano, kjer je sprejela vsakršno delo, ki se ji je nudilo, samo da ni bila brezposelna. Tako je stregla zidarjem, ko so zidali šentjakobsko šolo, donnašajoč jim težke škafe malte in vode. Pozneje je vrtnarila in kuhala salezijancem na Rakovniku, nad 20 let je bila hišna oskrbnica pri ugledni Lukmanovi družini, zopet je več let vrtnarila Putrihovi gospej pod Zelenim hribom in obenem, kar še danes vestno

opravlja, je snažila razne odvetniške in notarske pisarne. Zvesta Bogu v veri in delu, je od zaslužka svojih rok vedno razdajala v dobrodelne namene ter si tako nabirala zakladov, »ki jih ne uničujeta ne rja ne molj.« Poleg domovine, se je njena darežljiva roka spomnila tudi daljnega sveta: zamorčki in bengalčki jo kličejo za mamico. Ko se je snovalo dobrodelno društvo »Družina božjega sveta« (pred dvema leti), je bila Ana Udovič prva, ki je pri 68 letih razumela namen društva in prva plačala članarino, rekoč: delo in molitev, vera v Boga in ljubezen do bližnjega bo rešitev človeštva. In Ančka dela za »Družino« zvesto in neutrudno na družtenem vrtu. Bog daj, da bi vrtnarila trdna in zdrava še mnogo let in da bi jo nebeški Vrtnar ob uri, ki jo je On izbral, sprejel v službo nebeških vrtov! — F. d. C.

NOVI GROBOVI

n Premagana je smrt, trehneba... Na Težici je umrla učiteljica Ivanka Dobnikar. — V Novem mestu je preminula žena železničarja Košeletova. — V Ivanjem Selu je odšla po večno plačilo Stare Antonija roj. Urbas. — Na Dolu pri Hrasniku so pokopali trgovca Josipa Hofbauerja. — V Celju so dajali v grob Barbaro Kurinčič. — Pri Sv. Rupertu je umrla Helena Turkova roj. Zagožen. — Pri Sv. Pavlu pri Preboldu je preminul posestnik Alojz Kupec. — V Mariboru je zapel mrtvaški zvon Sebastijanu Vigele. — V Domžalah je mirno v Gospodu zaspala Marija Ušeničnik roj. Januš. — V Pudobu pri Starem trgu je zapustil solzno dolino 77 letni lesni trgovec Anton Kandare. — V Stangi je odšla po večno plačilo mati g. župnika Marija Blažič. — V Ljubljani so umrli: vdova po nadpazniku Marija Papež, žena elektrotehnička iz Kranjske gore Antonija Stare, Božena Osvald roj. Zemkova, Antonija Tabor, žel. upokojenec Ivan Fabjan, upokojeni sodar Martin Tomažič iz Most in uslužbenec državne železnice Stane Cuk. — Naj počivajo v miru!

RADIO LJUBLJANA

27. APRILA 1939.

Četrtek, 20. aprila: 18.00: Pester spored Radijskega orkestra. 18.40: Slovenščina za Slovence. 19.50: »Za krajno premožen — za krajno ubožen — za krajno ubožen — za krajno rojen«. Ob 250 letnici izda Valva-terjeve »Slave vojvodine Kranjske«. — Petek, 21. aprila: 11.00: Solaka ura: V slovenski Krajini. 18.40: Francščina. 20.30: Koncert. — Sobota, 22. aprila: 18.00: Za delopust. 18.40: Nove umetnine v cerkvah kranjskega okraja. 20.30: »Pomlad v deželo gre«. — Nedelja, 23. aprila: 8.15: Prebude cerkvene glasbe iz last. cerkve. 8.45: Verski govor. — 17.00: Kmetijelca za: Več lucerne. 17.30: Glasbeno društvo Kranj (godla na pihala). 19.50: Pomlad v glasbi. 22.15: Pevski koncert. — Ponedeljek, 24. aprila: 18.00: Paberk iz vladanja zdravstva. 18.40: Sv. Jurij v legendi in obitajih. 20.00: Komorna glasba za pihala. 20.45: Koncert slovanske glasbe. — Torek, 25. aprila: 11.00: Solaka ura: Pomen treznostnega tedna za mladino. 18.00: Pester spored Radijskega orkestra. 18.40: Telesna ideja religiozne miselnosti: Stvarstvo. 20.00: Pisci in slavnostni zvoki iz treh stoletij. 20.20: Anton Leskovec: Vera in nevera, drama v 3 dej. — Sreda, 26. aprila: 18.40: Človeški tipi in značaji. 19.50: Prilodopisni kotiček. 20.00: Koncert pevkega društva »Lira« iz Kamnika. 21.00: Tamburaški orkester.

Bolgarski kralj Boris, čigar prejemki zna-
kajo 4 in pol milijona din, angleška kraljica-
mati, ki dobiwa nekaj nad trinajst milijonov
din, romunski kralj Karol z 18 milij. din.

Med nekdanjimi vladarji je v najslabšem
gospodarskem položaju habeburška rodbina in
njen poglavar Oton, odkar je Nemčija zaple-
nila vsa posestva njegove rodbine v Avstriji.
Bolje se godi bivšemu španskemu kralju Al-
fonzu XIII., v najugodnejših razmerah pa živi
bivši nemški cesar Viljem, ki velja za enega
najbogatejših v Evropi. Njegovi letni dohodki
dosežejo kakih 45 milijonov din. Nemška
država se njegovih dohodkov z raznih pose-
stev in gospodarskih ustanov ni nikdar do-
laknila. Bivši cesar daje iz svojih dohodkov
pokojnine raznim, manj srečnim sorodnikom
in članom bivših vladarske rodbine, kar ga pa
vseeno ne ovira, da ne bi letno lahko potrošil
šestkrat ali sedemkrat toliko kakor delujoč
predsednik francoske republike.

V vsako hišo »Domoljuba«

DROBTINE

Vas, na katero so pozabili. V francoskem go-
rovju Ura leži mala vas Santans. Zupan tega ma-
lega gnezdeca je nedavno vložil na notranjega mi-
nistrata pritožbo, da so vse upravne oblasti pozabi-
le na Santans. Ze petdeset let, pravi pritožba
daje, smo kakor odrezani od sveta, naša cerkev
razpada, gasilska brigadnica bo praznovala sto-
letnico, v pisarni županovi se nahaja kot edini
okrasek slika nekega pred 40 leti umorjenega
prezidenta. Ze nad 50 let ni v vas nobenega kon-
trolorja ali uradnika višje upravne oblasti, edina
vez so še uradna okrožnica, ki pa so občinskemu
odboru skorajda nerazumljive. Posledica te pri-
tožbe, ki so jo francoski listi zabeležili kot zani-
mivost, bo, da se bo oblast začela za prebivalce
Santansa bolj brigati. Listi še vprašujejo, če ne
bi katerakoli druga vas menjala s pozabljeno
vasico v francoskih gorah.

Moštova esenca Mostin

Z našo umetno esenco Mostin
si lahko vsakdo z malimi stro-
ški pripravi izbornu, obstojno
in zdravo domačo pijačo. Cena
1 stekl. za 150 litrov din 20,—,
po pošti din 85,—, 2 steklenici po pošti din 55,—,
3 steklenice po pošti din 75,—.

Prodaja drogerija Kanc, Ljubljana, Židovska ul. 1.

Sedobni ljudje štajajo manj kot so štali prej.
Belgijski modroslovec Dieudonne prihaja v neki
svoji knjigi do zaključka, da ljudje danes komaj
polovico toliko bero, kakor prejšnji rodovi. Pred
25 in 30 leti je povprečnik prečital vse svoje živ-
ljenje do 250 knjig. Danes prebere povprečnik
komaj še 250 knjig. Profesor trdi, da je temu
kriv hitri tempo časa, film in radio. Ob novo-
modnih izumih postajajo ljudje leni in ne ljubi
se jim pozornost, ki je potrebna za čitanje knjige.

Hišo v Velikih Laščah

prodame pod ugodnimi pogoji. Vsa potrebna po-
jasnila daje Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani,
Miklošičeva cesta št. 19.

Boj s orlom. Na Švedskem se je neki drvar
vračal s dela domov. V rokah je imel žepno sve-
tilko, s katero si je sveetil po poti. Naenkrat iz-
čuti močan šum in nato močan udarec v glavo.
Na tleh ležeč opazi drvar, da se ga je lotil velik
ptič. Naglo zagrabl za dolgo vejo in udriha po
ptiču, ki se venomer zaganja vanj. Končno ga za-
dane na glavo in ubije. Bil je orol, katerega raz-
prostrta krila so merila cela dva metra. Tamod-
nje ljudstvo ne pomni, da bi se bil v njegovih
krajih kdaj pojavil tak orol.

Tovarna verig d. d.

Lesce pri Bledu
oddelek za pluge

izdeluje najmodernejše jeklene pluge,
okopalnike, ospalnike in izorače za
krompir, njivske in travniške brane.

Kmetovalec, zapomni si: njive obdelaj z
najmanjšim trudom le, če orješ z Lesce
plugom. — Naročila pošlji na:

Lesce plugi, Ljubljana, Sv. Petra c. 60

VIM
čisti vse

VIM
ne praska

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potreščine ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe. Pristojbina za male oglase se plačuje naprej.

Vsaki osebi - družini
nudimo stalen zaslužek doma. - Pisite: A. O. A. Maribor.

Kupujem stalno stoječ les
za produkcijo tramov. Ponudbe pod »S sečnim dovoljenjem« na upravo Domoljuba št. 2028.

Za vsako družino
vsa oblačila, posebno moške obleke in perilo st nabavite najboljša in najcenejša pri Preskerju, Sv. Petra c. 14, Ljubljana.

Vino in sadjevec
prvovrstno sortirano, od 60 litrov naprej, razpoložljiva: Posoštvo »GRIC« pri Mariboru.

Fiziol
in razna druga seme- na dajemo v vzgojo pod ugodnimi pogoji. Sever & Komp., Ljubljana.

Svete kipe
majniške Marije nudi po najnižjih cenah F. Konjedit, Stražišče pri Kranju.

Hlapca na kmetijo
v Stožicah št. 18 pri Ljubljani sprejemem.

Kmečkega fanta
vajenega konj in vseh hišnih del, sprejemem. Prednost imajo vojaščne prosti. Ramovš Ivan, trg. in gostilničar, Stožice št. 51 pri Ljubljani.

Dekle
vajeno kmečkih del, takoj sprejemem. Naslov v upravi »Domoljuba« pod št. 5758.

Hlapca in dekle
takoj sprejme Alojzij Ruz, Log 30, p. Brezovica.

Pletilni stroj
za rokavice št. 8 Kupim, Wolfart, Soška 7, Ljubljana.

Dekle z deželo
stara 14 let, pošteno, sprejemem. Šavije 57, p. Ježica pri Ljubljani.

Kupim posestvo
v bolj hribovitem kraju za živinorejo ali zamenjam za stavbni svet pri Kranju. Naslov v upravi »Domoljuba« pod št. 5843.

Vašilna jajca
rodeland kokiši, kontrolirana prodaja, Lenič, Plešivica p. Brezovica pri Ljubljani.

Lepo hišo
in 600 m² sadnega vrta ob banovinski cesti, v zelo lepem kraju Gorenjske, prodam. - Za krojača ali čevljarja najlepša prilika. Poizve se: Pristava 13, p. Menges.

Prodam Iruš mlin
nemški izdelek, na katerem se melje vse vrste žita, dela jesprenj in kašo, zaradi opustitve mlina na Dolenskem. Obenem vzajem v najem zago na vodni pogon. - Naslov v upravi »Domoljuba« pod št. 6021.

Poceni naproday
več prvovrstnih koles, šivalnih strojev, otroških vozčkov in raznih drugih predmetov pri »Promet« (nasproti križanske cerkve).

Brane
travniske in poljske, razne pluge in pluzne dele dobite v železnini Fr. Stupica, Ljubljana, Gosposvetaka 1.

Usnje
domačega izdelka nudi na jugodnje obrtnikom in kmetovalcem Lavrič, usnjarna, št. Vid pri Stični.

Mesarskega vajenca
15-16 let, zdravega, poštenega - sprejemem takoj. - Ivan Bartol, mesar, Retje 19, Loški potok.

Gepelj
v dobrem stanju proda Maček Andrej, Praprotna polica 14, p. Cerklje pri Kranju.

Pletilje in vajenko
takoj sprejemem. Mala vas 65, Ježica.

Bencinski motor
12 KS, v dobrem stanju, naproday. Franc Sivic, Praprošča, pošta Podnart, Gorenjsko.

Mlinarja
samskega, za kmečki mlin, in služkinjo za vse sprejme Sršen - Zagorje ob Savi.

Dekle
za kmečko delo in šivino, ki zna dobro moliti, takoj sprejme A. Jane, Rečica št. 7, Bleč II.

Vajenca
za sedlarsko obrt išče Čibašek Anton, sedlarski mojster, Moste - Komenda. - Ostalo po dogovoru.

Halo! Gospodinje pozor!

Ali Vam je že znano, da je otvorjena nova trgovina z ostanke in cenejšim oblačilnim blagom, ki ga potrebuje delavec in kmet, v Ljubljani pri Zmajskem mostu, tik ob Ljubljani (kjer je krompirjev trg), **Sv. Petra nasip 29**. Ravno kar je na zalogi veliko ostanke za moške pražnje in delavne obleke meter od 20 do 60 din, veliko ostanke za ženske in otroške pražnje in vsakdanje obleke, ostanki pralne svile, krepove itd. Ravno tako dobite tudi od kosa poceni blagove n. p.: bela kontenina srednja 5 din, najboljša 8-80 din, pisano za srca srednje 5 din, najboljša 9 din, tiskovina za predpasnike srednja 6 din, najboljša na dve strani 9 din, naglavne rute 6 din, žepni robci 1 din itd.

To trgovino je otvorila špeciialno za cenejša blaga znana ljubljanska trdnika **F. I. GORIČAR**

ki ima svojo glavno trgovino na Sv. Petra cesti 29, v novi hiši, kjer je velika zaloga boljšega blaga za moške in ženske obleke, kakor tudi izgotovljene obleke na Sv. Petra cesti 90 pa ima oddelek za nevestine opreme in pohištveno blago (zavesa, tepihe, garniture za postelje, perje, žimo in morsko travo i. t. d.). - Torej vse, kar rabite, najdete sigurno v naših **trah trgovinah**, kjer dobite dobro in po nizkih cenah! Naše geslo še vedno drži: majhen zaslužek, a čim večji promet!

Mehka drva. Sodnik: »Kaj navajate, očka, v oprostilo, da ste Janeza naklestili z leseno gorjato?« - Očka: »Him, da je bila gorjata iz mehkega lesa, fant pa trde kože, ker beseda ni zaloga.«

Novoporočeni par je izstopil iz vlaka, ko pravi ona: »Obnašajva se, kot da bi bila že dolgo poročena.«

On: »Lahko, če ti je tako všeč, nato glanje:« »Hej, tu, stara, tale kovčeg boš nosila ti.«

BISTER FLUID

je za masažo pri raznih poškodbah nog in kit, pri revmatizmu ter pri težkem delu. BISTER prašek prepreči mnogotere konjske bolezni, posebno pa nadohu.

MLEKIN

je sredstvo za pomnoženje mleka pri kravah, za prebavo in celo pomiljanje. Navodilo priloženo. Bister fluid mala steklenica Din 10,-, velika Din 16,-, Bister prašek zavoj Din 10,-, Mlekin zavoj mali Din 10,-, veliki Din 16,-, Poština od 8-10 Din.

Prodaja Drogerija Ivan Kanc, Ljubljana-Nebočnik

Oče: »Kaj pa je rekel tvoj mojster, ko si ga prosil za povisanje plače?«
Sin: »Bil je kakor jagnje.«
Oče: »Tako?« Neverjetno. Kaj pa je rekel?«
Sin: »B-e-e-e-e-e-e-e-e-e-e.«

Pozor! Gospodinje, naveste, gostilničarji itd. Naročilo še danes v zvezi (brezplačno) od bele in rojavo kotelne raznih širin za posteljno namizno in telesno perilo pri trdniki **Pavla Stranaky, Trnčič**. Vedno velika zaloga, tudi v bombah za pesti. Direktna dobava, točna postrežba, zmerno cene!

Stoj, je zakričal ropar ter na profesorja nameril revolver. »Če se ganete, ste mrtvi.«

»Vi bi se morali točneje izražati. Če se ganim, potem sem vendar še živ, je razlagal učeni profesor.«

n Sejem v Lukovici. Živinski in kramarski sejem v Lukovici se bo vršil 27. aprila kakor običajno vsako leto. Dogon živine je dovoljen samo iz kamniškega okraja iz neogroženih krajev.

Nagrobne spomenike

iz starega pokopališča Sv. Krištofa (ter nove spomenike) po nizki cenil dobite dokler traja zaloga pri kamnoseku **KUNOVAR FRANJO** pokopališče Sv. Kriš, Ljubljana.

Sestre! Fantovski odsek in Dekliški krožek v Sostrem, priredita v nedeljo, 23. t. m. točno ob treh popoldne svojo drugo telovadno akademijo. Na sporedu so simbolične vaje, poljubne proste vaje, gimnastika, orodna telovadba itd. - Prijatelj mladine in naše mladinske organizacije v nedeljo vsi na akademijo. - Bog živil!

Micka je stala pred sodnikom, ker je razžalila sosedovo Rozalo.

»Kaj vam je obtoženka predbacivala?« je vprašal sodnik.

Rozala: »Je rekla, da sem čisto navadno, vsakdanje ženšče.«

»Lažnivka,« je zavpila Micka.

»Mir,« je zapovedal sodnik.

»Pa je vendar laž, gospod sodnik,« je nadaljevala jezična Micka. »Dejala sem ji le, da je ničvredna, kobalasta, od bolh opikana, smrkava, zamazana, satanova hči in niti z besedico nisem omenila, da je navadno, vsakdanje ženšče.«

Gnojilne črpalke GAMA

novi modeli, višek dovršenosti, odlični v rabl, 10-letna garancija, najnižje cene, izdeluje **Podržaj Ciril, Ig 147 pri Ljubljani**

HRANILNICA IN POSOJILNICA V KAMNIKU - ŠUTNA 22 - LASTNA HIŠA

registrirana zadruga s neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje do 5%

Jamstvo presoja večkratni znesek vseh vlog.

»Domoljub« stane 38 din za celo leto, za inozemstvo 60 din. - Dopise in spise sprejema uredništvo »Domoljub«, naročnino, inšertate in reklamacije pa uprava »Domoljub«. - Oglasi se zaračunavajo po posebnem ceniku. - Telefon uredništva in uprave: 40-04. Izdajatelj: dr. Gregorij Pečjak. - Urednik: Jože Košiček. - Za Jugoslovansko tiskarno; Karel Čet.